

शुक्रवार, दि. ३० ऑक्टोबर २०२६

जे जे आपणासी ठावे, ते ते इतरांसी सांगावे
शहाणे करूनी सोडावे, सकळ जन

संरक्षापक्क संपादकः
कै. दैविदासराव रसाळ

गोदातीर समाचार

संपादक
केशव घोणसे पाटील

शिक्षणव्यवस्थेतील अस्वस्थ करणारे वास्तव

भारतीय तंत्रज्ञान संस्थांसारख्या (आयआयटी) देशातील नामांकित उच्च शिक्षण संस्थांमध्ये विद्यार्थ्यांच्या आत्महत्यांच्या घटना घडत राहणे ही केवळ एखाद्या विद्यार्थ्यांच्या वैयक्तिक संघर्षाची बाब मानून चालणार नाही. प्रत्येक घटनेनंतर संस्थात्मक जबाबदारी, शैक्षणिक ताण, कौटुंबिक अपेक्षा आणि सामाजिक दबाव यावर चर्चा हो-ते. काही काळ आरोप-प्रत्यारोप होतात आणि त्यानंतर पुन्हा परिस्थिती पूर्वपदावर येते. ही प्रतिक्रियात्मक भूमिका बदलून आत्महत्या रोखण्यासाठी शिक्षणसंस्थांच्या वा-तावरणातच मूलभूत बदल करण्याची वेळ आली आहे. राजस्थानातील कोटा येथे आत्महत्या करणाऱ्या विद्यार्थ्यांची संख्या खूप जास्त आहे. विद्यार्थ्यांची आत्महत्या ही एका दिवसात घडणारी घटना नसते. मानसिक एकाकीपणा, अपयशाची भीती, स्वतःच्या क्षमतेबद्दल निर्माण होणारी नकारात्मक भावना, सततची स्पर्धा आणि भविष्यासंबंधी असुरक्षितता यांचा दीर्घकालीन परिणाम त्यामागे असू शकतो. त्यामुळे केवळ २४ तास उपलब्ध असलेली हेल्पलाइन किंवा समुपदेशन केंद्र सुरू करणे हा या प्रश्नाचा संपूर्ण उपाय होऊ शकत नाही. विद्यार्थ्यांला संकटाच्याटोकावर पोहोचण्यापूर्वी ओळखणेआणि त्याला आधार देणे, हा प्रतिबंधात्मक दृष्टिकोन आवश्यक आहे. यामध्ये सर्वांत महत्त्वाची भूमिका शिक्षकांची आहे. विद्यार्थी आपला मोठा वेळ वर्ग, प्रयोगशाळा आणि शैक्षणिक परिसरात घालवतात. त्यामुळे त्यांच्या वर्तनातील सातत्यपूर्ण बदल सर्वप्रथम शिक्षकांच्या लक्षात येऊ शकतात. पूर्वी उत्साही असलेला विद्यार्थी अचानक अलिप्त होणे, वर्गातील सहभाग कमी होणे, सतत अनुपस्थित राहणे, मित्रांपासून दूर जाणे किंवा शैक्षणिक कामगिरीत अचानक घसरण होणे ही संकेतस्थळे दुर्लक्षित करता कामा नयेत. शिक्षकांची भूमिका केवळ गुण देणाऱ्या किंवा शिस्त लावणाऱ्या व्यक्तीपुरती मर्यादित न राहता मार्गदर्शक आणि संवेदनशील निरीक्षकाची असायला हवी. विशेषतः गुण कमी मिळाल्यामुळे किंवा शैक्षणिक चूक झाल्यामुळे विद्यार्थ्यांला सार्वजनिकरीत्या लाजविणे, कठोर शब्दांत सुनावणे किंवा त्याची इतरांशी तुलना करणे टाळले पाहिजे. एका परीक्षेतील अपयश म्हणजे आयुष्याचे अपयश नाही, हा विश्वास विद्यार्थ्यांच्या मनात रुजविणे आवश्यक आहे. शिक्षणव्यवस्थेने विद्यार्थ्यांला चुका करण्याची आणि पुन्हा उभे राहण्याची संधी दिली पाहिजे. आयआयटीसारख्या निवासी संस्थांमध्ये वसतिगृहाचे वातावरणही तितकेच महत्त्वाचे आहे. गर्दीच्या कॅम्पसमध्ये राहूनही एखादा विद्यार्थी मानसिकदृष्ट्या पूर्णपणे एकटा असू शकतो. मित्रांपासून दूर जाणे, खेळ अथवा सांस्कृतिक उपक्रमां-मधून माघार घेणे, सतत खोलीत बंद राहणे किंवा सामूहिक जीवनापासून तुटत जाणे ही धोक्याची चिन्हे असू शकतात. त्यामुळे मानसिक आरोग्य सेवा केवळ प्रशासनाच्या कार्यालयातील समुपदेशन कक्षापुरती मर्यादित न राहता संपूर्ण कॅम्पस संस्कृतीचा भाग बनली पाहिजे. यासाठी प्रवेशाच्या वेळी विद्यार्थ्यांच्या मानसिक आरोग्याशी संबंधित मूलभूत माहिती आणि गरजा समजून घेण्याची व्यवस्था असू शकते. मात्र त्याचा वापर विद्यार्थ्यांला प्रवेश नाकारण्यासाठी किंवा त्याच्यावर शिक्का मारण्यासाठी होऊ नये. उलट ज्यांना अतिरिक्त आधाराची गरज आहे, त्यांच्यासाठी सुरुवातीपासून योग्य मार्गदर्शन, समुपदेशन आणि मेंटरशिप उपलब्ध करून देणे हा त्याचा उद्देश असावा. शिक्षणव्यवस्थेतील आणखी एक गंभीर प्रश्न म्हणजे ‘यश मिळालेच पाहिजे’, ही मानसिकता. एखाद्या अभ्यास-क्रमात प्रवेश मिळाला म्हणजे तो कोणत्याही परिस्थितीत पूर्ण करावाच, अशी सक्ती विद्यार्थ्यांसाठी मानसिक ओझे ठरू शकते. आधुनिक शिक्षणव्यवस्थेने बहुपर्यायी मार्ग, अभ्यासक्रम बदलण्याची संधी, ब्रेक घेण्याची मुभा आणि समानजनक पर्यायी शैक्षणिक मार्ग उपलब्ध करून दिले पाहिजेत. एखादा मार्ग आपल्यासाठी योग्य नाही हे लक्षात आल्यास बाहेर पडणे म्हणजे पराभव नाही, हा संदेश महत्त्वाचा आहे. या सगळ्या प्रक्रियेत विद्यार्थ्यांची परस्पर मदतही अत्यंत महत्त्वाची आहे. मित्राच्या वर्तनातील सूक्ष्म बदल शिक्षकांपेक्षा आधी त्याच्या सहकाऱ्यांच्या लक्षात येतात. त्यामुळे विद्यार्थी-नेतृत्वाखालील मानसिक आरोग्य गट, समवयस्क संवादमंडळे आणि विश्वासाचे अनौपचारिक व्यासपीठ निर्माण करणे उपयुक्त ठरू शकते. मानसिक आरोग्याविषयी बोलणे ही कमजोरी नसून धैर्याची बाब आहे, अशी संस्कृती निर्माण झाली पाहिजे. याचबरोबर शिक्षणसंस्थांनी विद्यार्थ्यांच्या जीवनाकडे केवळ गुण, पॅकेज, पदवी आणि कॅम्पस प्लेसमेंटच्या चष्म्यातून पाहणे थांबविले पाहिजे. मानवी मूल्याची किंमत गुणपत्रिका किंवा रॅकिंगपेक्षा मोठी आहे, ही जाणीव विद्यार्थ्यांना देणारे सांस्कृतिक, क्रीडा, कलात्मक आणि मूल्याधिष्ठित उपक्रम वाढविणे गरजेचे आहे. आत्महत्येची घटना घडल्यानंतर संस्थेची जबाबदारी संपत नाही. शिक्षणसंस्था मानसोपचार रणणालये नाहीत, हे खरे; परंतु त्या विद्यार्थ्यांसाठी कोणते वातावरण निर्माण करतात, याची जबाबदारी त्यांचीच आहे. अनावश्यक दबाव, सामाजिक एकाकीपणा, कठोर आणि लवचिकतेचा अभाव असलेली शैक्षणिक रचना यावर संस्थांनी गांभीर्याने पुनर्विचार करायला हवा. आयआयटीसारख्या संस्थांचे ध्येय केवळ देशातील सर्वोत्तम अभियंते घडविणे नसावे; सक्षम, संवेदनशील आणि मानसिकदृष्ट्या सुदृढ नागरिक घडविणे हेही तितकेच महत्त्वाचे आहे. उत्कृष्टतेच्या शर्यतीत एखाद्या विद्यार्थ्यांचे जीवन पणाला लागणार असेल, तर त्या उत्कृष्टतेच्या संकल्पनेचेच पुनर्मूल्यांकन करण्याची वेळ आली आहे. शिक्षणव्यवस्थेचे खरे यश किती विद्यार्थी सर्वोच्च स्थानावर पोहोचले यात नसून, किती विद्यार्थ्यांना अडचणीच्या काळातही सुरक्षितपणे पट्टे जाण्याचा आधार मिळाला यात मोजले गेले पाहिजे अन्यथा शिक्षण व्यवस्था ही जीवघेणी ठरेल.

नव्या धोरणात प्राथमिक शिक्षणाचे वार-तव काय?बदलत्या शिक्षणव्यवस्थेत बालकांच्या भविष्याचा प्रश्न

नव्या राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरणाने भारतीय शिक्षणव्यवस्थेत परिवर्तनाची नवी दिशा दाखविली आहे.शिक्षण केवळ परीक्षेतील गुण, पाठांतर आणि प्रमाणपत्रापुरते मर्यादित न राहता विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकासाचे माध्यम व्हावे, ही या धोरणामागील महत्त्वाची भूमिका आहे. बालकांच्या वयोगटानुसार शिक्षण, मातृभाषेतून अध्यापन, अनुभवाधारित अध्ययन, कौशल्यविकास आणि सर्जनशील विचारांना प्रोत्साहन अशा अनेक अपेक्षा या धोरणातून व्यक्त करण्यात आल्या आहेत.

मात्र, धोरणातील उद्दिष्टे आणि प्रत्यक्ष शाळेतील वास्तव यांच्यातील अंतर कमी झाले आहे काय? हा प्रश्न आज प्राथमिक शिक्षणाच्या संदर्भात गांभीर्याने विचार करण्याची गरज आहे. राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण २०२० नुसार शिक्षणाची रचना ५+३+३+४ अशी करण्यात आली आहे. त्यात वयाच्या तीन ते आठ वर्षांपर्यंतच्या बालकांच्या शिक्षणाला विशेष महत्त्व

देण्यात आले आहे. खेळ, कृती, गोष्टी, संवाद आणि अनुभव यांच्या माध्यमातून बालकांनी शिकावे, ही या रचनेची मध्यवर्ती संकल्पना आहे.

प्राथमिक शिक्षणाच्या पहिल्या टप्प्यात बालकाला अक्षरांची ओळख, अंकज्ञान, भाषिक समज आणि मूलभूत गणिती कौशल्ये प्राप्त होणे अपेक्षित आहे. परंतु ग्रामीण भागातील अनेक शाळांमध्ये आजही बालकांच्या अध्ययन क्षमतेतील विविधता, शिक्षकांची उपलब्धता, भौतिक सुविधांचा अभाव आणि घरातील शैक्षणिक वातावरण अशा बाबी शिक्षणाच्या गुणवत्तेवर परिणाम करतात. शाळेत प्रवेश मिळणे ही शिक्षणाची सुरुवात आहे; परंतु प्रत्येक बालकाला अपेक्षित अध्ययन निष्पत्ती प्राप्त होणे, हेच शिक्षणाचे खरे यश आहे.

नव्या शैक्षणिक धोरणात प्राथमिक स्तरावर मातृभाषेतून किंवा स्थानिक भाषेतून शिक्षण देण्यावर भर देण्यात आला आहे.बालकाला परिचित भाषेतून शिकण्याची संधी मिळाल्यास त्याची

करिअर निवडताना मुलांचे स्वप्न की पालकांची अपेक्षा?

प्रत्येक पालकाचे आपल्या मुलाने आयुष्यात यशस्वी व्हावे, मोठे व्हावे आणि समाजात प्रतिष्ठा मिळवावी, असे स्वप्न असते. मुलांच्या उज्ज्वल भविष्यासाठी पालक आपल्या इच्छा, गरजा आणि सुखसोयींचा त्याग करतात. मात्र, मुलांच्या करिअरचा प्रश्न निर्माण होतो, तेव्हा अनेकदा पालकांची स्वप्-ने आणि मुलांच्या आवडी यांच्यात संघर्ष निर्माण होतो. डॉक्टर, अभियंता, प्रशासकीय अधिकारी किंवा मोठ्या कंपनीत उच्च पदावर काम करणारा अधिकारी व्हावे, अशी पालकांची अपेक्षा असते. परंतु मुलांना कला, क्रीडा, शेती, व्यवसाय, संगणक तंत्रज्ञान किंवा अन्य क्षेत्रांत करिअर घडवायचे असते. अशा वेळी महत्त्वाचा प्रश्न निर्माण होतो की, करिअर निवडताना मुलांच्या स्वप्नांना महत्त्व द्यायचे की पालकांच्या अपेक्षांनाआजच्या स्पर्धेच्या युगात शिक्षण आणि करिअर यांना अनन्यसाधारण महत्त्व प्राप्त झाले आहे. चांगले गुण, प्रतिष्ठित महाविद्यालयातील प्रवेश आणि भरघोस पगाराची नोकरी म्हणजे यश, अशी एक संकुचित संकल्पना समाजात रूढ होत आहे. या विचारसरणीचा प्रभाव पालकांवरही पडतो.

आपल्या मुलाने इतरांच्या मुलांपेक्षा पुढे जावे, त्याला चांगली नोकरी मिळावी आणि समाजात मान-सन्मान मिळावा, या अपेक्षेतून पालक मुलांच्या करिअरचे निर्णय स्वतः घेऊ लागतात. मात्र, प्रत्येक मुलाची बुद्धिमत्ता, आवड, क्षमता आणि कल वेग-वेगळा असतो. एखाद्या विद्यार्थ्याला विज्ञान विषयात रस असतो, तर दुसऱ्याला साहित्य, चित्रकला, संगीत किंवा क्रीडा क्षेत्राची आवड असते. काही मुलांमध्ये उद्योजक होण्याची क्षमता असते, तर काहीना शेती आणि कृषी तंत्रज्ञानाच्या माध्यमातून नावीन्यपूर्ण काम करण्याची इच्छा असते. या विविधतेचा स्वीकार करण्याऐवजी सर्व मुलांनी ठरावीक क्षेत्रांतच करिअर करावे, असा आग्रह धरल्यास त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाच्या विकासाला मर्यादा येऊ शकतातकरिअर निवडताना केवळ मुलांच्या स्वप्नांचा विचार करून चालणार नाही, तर पालकांच्या चिंताही समजून घेणे आवश्यक आहे. मुलांचे शिक्षण, त्यासाठी होणारा खर्च, भविष्यातील आर्थिक स्थैर्य आणि रोजगाराच्या संधी यांविषयी पालकांना काळजी वाटणे स्वाभाविक आहे. आयुष्यभराच्या अनुभवातून ते मुलांना सुरक्षित आणि

स्थिर भविष्य देण्याचा प्रयत्न करतातपरंतु सुरक्षित भविष्याची कल्पना केवळ पारंपरिक व्यवसायांपुरती मर्यादित ठेवणे योग्य नाही. काळानुसार रोजगाराच्या संधी बदलत आहेत. कृत्रिम बुद्धिमत्ता, माहिती तंत्रज्ञान, डिजिटल माध्यमे, पर्यावरण संवर्धन, अन्नप्रक्रिया, कृषी उद्योजकता आणि कौशल्याधारित व्यवसाय अशा अनेक क्षेत्रांत नव्या संधी निर्माण होत आहेत. त्यामुळे करिअर निवडताना केवळ समाजा-तील प्रतिष्ठा किंवा पारंपरिक समजुती यांचा विचार न करता मुलांची क्षमता, संबंधित क्षेत्रातील संधी आणि भविष्यातील गरजा यांचा समतोल साधणे गरजेचे आहे.मुलांच्या करिअरचा निर्णय घेताना पालक आणि मुलांमध्ये मोकळा संवाद असणे अत्यंत आवश्यक आहे. मुलांना नेमके काय व्हायचे आहे, त्या क्षेत्राची त्यांना कितपत माहिती आहे, त्यासाठी कोणते शिक्षण आणि कौशल्ये आवश्यक आहेत, तसेच त्या क्षेत्रातील आव्हाने कोणती आहेत, यावर चर्चा झाली पाहिजम मुलांनी केवळ आकर्षण किंवा मित्रांच्या प्रभावातून करिअर निवडू नये. स्वतःची क्षमता ओळखून, संबंधित क्षेत्राचा अभ्यास करून आणि आवश्यक मेहनत करण्याची तयारी ठेवून निर्णय घ्यावा.

शेतकरी हा देशाचा अन्नदाता असून तो संपूर्ण देशाच्या अन्नाची गरज भागवतो. मात्र, आज भारतीय कृषी क्षेत्र अनेक समस्यांना सामोरे जात आहे. त्याम ध्ये शेतकरी आत्महत्या ही अत्यंत गंभीर आणि चिंताजनक समस्या आहे. शेती हा भारतीय अर्थव्यवस्थेचा महत्त्वाचा आधार आहे. परंतु निसर्गावर अवलंबून असलेली शेती, पावसाची अनिश्चितता, दुष्काळ, अतिवृष्टी, पिकांवरील रोग, वाढता उत्पादन खर्च आणि शेती-मालाला योग्य भाव न मिळणे यामुळे शेतकरी आर्थिक अडचणीत सापडतो. अनेकदा कर्जाचा वाढता बोजा आणि कौटुंबिक जबाबदाऱ्या यामुळे शेतकऱ्यांवरील मानसिक ताण वाढतो. या परिस्थितीत काही शेतकरी टोकाचे पाऊल उचलतात. त्यामुळे शेतकरी आत्महत्यांचा प्रश्न केवळ कृषी क्षेत्रापुरता मर्यादित न

शेतकरी जगला तर शेती टिकेल...

राहता सामाजिक आणि आर्थिक समस्याही बनला आहे.

शेतकरी आत्महत्यांमागे अनेक कारणे आहेत. त्यांपैकी प्रमुख कारण म्हणजे शेतीतील अनिश्चितता. पाऊस वेळेवर न पडणे, दुष्काळ पडणे किंवा अतिवृष्टीमुळे पिकांचे नुकसान होणे यामुळे शेतकऱ्यांचे मोठे आर्थिक नुकसान होते. शेतीसाठी घेतलेले कर्ज फेडणे कठीण होते. शेतीचा वाढता खर्च, बियाणे, खते, कीटकनाशके, मजुरी आणि सिंचन यासाठी मोठा खर्च करावा लागतो. परंतु बाजारात शेती-मालाला अपेक्षित भाव मिळेलच याची खात्री नसते. परिणाम, शेतकऱ्याच्या उत्पन्नात स्थिरता राहत नाही. तसेच,

समज, अभिव्यक्ती आणि विचारशक्ती विकसित होण्यास मदत होते. मात्र, मातृभाषेतून शिक्षण देणे म्हणजे केवळ पाठ्यपुस्तकाचे भाषांतर नव्हे.शिक्षकांनी बालकांच्या भाषिक अनुभवांचा उपयोग करून अध्यापन करणे, त्यांना प्रश्न विचारण्याची संधी देणे आणि स्वतःच्या शब्दांत विचार मांडण्यास प्रवृत्त करणे आवश्यक आहे.

आज इंग्रजी माध्यमाच्या आकर्षणामुळे अनेक पालक आपल्या पात्याला इंग्रजी माध्यमाच्या शाळेत प्रवेश देण्यास प्राधान्य देतात. या परिस्थितीत मातृभाषेतील शिक्षणाचे महत्त्व पटवून देतानाच इंग्रजीसह अन्य भाषांचे ज्ञानही प्रभावीपणे विकसित करण्याची गरज आहे. शैक्षणिक धोरणातील बदल प्रत्यक्ष वर्गात आणण्याची प्रमुख जबाबदारी शिक्षकांवर आहे. बालकेंद्रित शिक्षण, कृतीआधारित अध्यापन, अध्ययन निष्पत्ती, डिजिटल शिक्षण, मूल्यम णपनातील बदल आणि विद्यार्थ्यांच्या प्रगतीचे सातत्यपूर्ण निरीक्षण अशा अनेक बाबी शिक्षकांना सांभाळाव्या लागतात. मात्र, शिक्षकांच्या अध्यापनाबरोबरच त्यांच्यावर विविध प्रशासकीय कामे, ऑनलाइन माहिती भरणे, अहवाल तयार करणे, सर्वेक्षणे आणि इतर अशैक्षणिक जबाबदाऱ्यांचा भार वाढत असल्याची वस्तुस्थिती नाकारता येत नाही. शिक्षकांचा अधिकाधिक वेळ वर्गाबाहेरील कामांत खर्च होत असेल, तर बालकांच्या अध्ययनासाठी आवश्यक असलेला प्रत्यक्ष वेळ कमी होतो. त्यामुळे शैक्षणिक गुणवत्तेचा विचार करताना शिक्षकांना पुरेसा अध्यापन वेळ, आवश्यक प्रशिक्षण आणि शैक्षणिक स्वातंत्र्य उपलब्ध करून देणे अत्यंत महत्त्वाचे आहे.

नव्या शिक्षणव्यवस्थेत तंत्रज्ञानाला महत्त्वाचे स्थान देण्यात आले आहे. डिजिटल साधने, ऑनलाइन

अध्ययनसाहित्य आणि कृत्रिम बुद्धिम तेचा वापर शिक्षण अधिक प्रभावी करण्यासाठी उपयुक्त ठरू शकतो.परंतु ग्रामीण भागातील सर्व शाळांमध्ये इंटरनेट, संगणक, प्रोजेक्टर आणि आवश्यक तांत्रिक सुविधा समान प्रमाणात उपलब्ध आहेत का?प्रत्येक बालकाला डिजिटल साधनांचा वापर करण्याची संधी मिळते का? हे प्रश्नही महत्त्वाचे आहेत.तंत्रज्ञान हे शिक्षकांना पर्याय म्हणून नव्हे, तर अध्यापन अधिक समृद्ध करणारे साधन म्हणून वापरले पाहिजे. साधनांची उपलब्धता आणि त्यांचा योग्य वापर यांत समन्वय साधल्याशिवाय डिजिटल शिक्षणाचे उद्दिष्ट पूर्ण होऊ शकणार नाही.

आज शाळेच्या गुणवत्तेचे मूल्यमापन अनेकदा परीक्षेतील निकाल, पटसंख्या आणि विविध अहवालांच्या आधारे केले जाते. परंतु प्राथमिक शिक्षणाचा खरा दर्जा बालकाच्या वाचन क्षमतेत, लेखनातील अभिव्यक्तीत, गणिती समजुतीत, जिज्ञासेत आणि आत्म विश्वासात दिसून आला पाहिजे.एखाद्या विद्यार्थ्याला पाठांतर करून उत्तर लिहिता येते; परंतु त्याला त्या संकल्पनेचा अर्थ समजतो का? तो स्वतः प्रश्न विचारतो का? त्याला शिकलेल्या ज्ञानाचा दैनंदिन जीवनात उपयोग करता येतो का? हे प्रश्न अधिक महत्त्वाचे आहेत.शिक्षणाचा उद्देश केवळ परीक्षेत उत्तीर्ण होणारा विद्यार्थी घडविणे नसून विचार करणारा, समजून घेणारा आणि विवेकशील नागरिक घडविणे हा असला पाहिजे.

नव्या शैक्षणिक धोरणाची प्रभावी अंमलबजावणी करण्यासाठी काही मूलभूत बाबींवर लक्ष केंद्रित करणे आवश्यक आहे.प्रत्येक प्राथमिक शाळेत पुरेसे शिक्षक उपलब्ध असावेत. शिक्षकांना नियमित आणि गुणवत्तापूर्ण प्रशिक्षण मिळावे. शाळांमध्ये आवश्यक भौतिक सुविधा आणि अध्ययन साहित्य उपलब्ध

असावे. विद्यार्थ्यांच्या अध्ययनातील अडचणी वेळेवर ओळखून त्यांना पूरक मार्गदर्शन मिळावे.

शिक्षणव्यवस्थेत पालक, शिक्षक, शाळा व्यवस्थापन समिती आणि समाज यांचा सक्रिय सहभाग आवश्यक आहे. शिक्षण ही केवळ शिक्षकांची जबाबदारी नसून संपूर्ण समाजाची सामूहिक जबाबदारी आहे.

शिक्षणाचे भविष्य वर्गखोलीत घडते!म्हणून राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण २०२० हे प्राथमिक शिक्षणाच्या परिवर्तनासाठी महत्त्वपूर्ण संधी उपलब्ध करून देते. परंतु कोणतेही धोरण केवळ कागदावर सुदूर दिसून उपयोगाचे नाही. त्याची खरी कसोटी शाळेतील वर्गखोलीत, शिक्षकांच्या अध्यापनात आणि विद्यार्थ्यांच्या अध्ययनात लागते. ग्रामीण भागातील शेवटच्या विद्यार्थ्यांपर्यंत गुणवत्तापूर्ण शिक्षण पोहोचले, प्रत्येक बालकाला शिकण्याची समान संधी मिळाली आणि शिक्षणातून त्याच्या विचारशक्तीचा विकास झाला, तरच नव्या शैक्षणिक धोरणाचे स्वप्न साकार होईल.

शिक्षणव्यवस्थेतील बदलांचा केंद्रबिंदू शिक्षक, शाळा किंवा शासनाची प्रशासकीय यंत्रणा नसून बालक असले पाहिजे. बालकाच्या चेहऱ्यावर शिकण्याचा आनंद, डोळ्यांत जिज्ञासा आणि मनात आत्मविश्वास निर्माण झाला, तरच प्राथमिक शिक्षणाच्या गुणवत्तेचे खरे मोजमाप करता येईल. नवे शैक्षणिक धोरण म्हणजे केवळ शिक्षणाची नवी रचना नव्हे; तर बालकाच्या भविष्याकडे पाहण्याची नवी दृष्टी आहे. ही दृष्टी प्रत्यक्षात उतरविण्यासाठी धोरण, शिक्षक आणि शाळा यांच्यात समन्वय साधून प्राथमिक शिक्षणाचा पाया अधिक मजबूत करणे, हीच आजची खरी गरज आहे.

—पंडित पवळे

नांदेड

कौशल्ये कशी विकसित करावीत, यावर अधिक भर देण्याची गरज आहशाळा आणि महाविद्यालयांनी विद्यार्थ्यांना लवकर यश्यातच विविध करिअरच्या संधींची ओळख करून द्यावी. विद्यार्थ्यांची अभिरुची आणि क्षमता ओळखण्यासाठी मार्गदर्शन उपलब्ध करून द्यावे. तसेच पालकांनाही करिअरमधील बदलत्या संधी आणि रोजगाराच्या नव्या स्वरूपाविषयी माहिती दिली पाहिजे. समाजानेही डॉक्टर, अभियंता किंवा प्रशासकीय अधिकारी यांच्यापुरते यश मर्यादित न ठेवता विविध क्षेत्रांत उल्लेखनीय काम करणाऱ्या व्यक्तींचा सन्मान केला पाहिजे. कोणतेही काम लहान नसते; त्या कामातील गुणवत्ता, प्रामाणिकपणा आणि सामाजिक योगदान महत्त्वाचे असते, ही जाणीव नव्या पिढीत रुजवणे आवश्यक करिअर निवडणे हा प्रत्येक मुलाच्या आयुष्यातील महत्त्वाचा टप्पा असतो. या टप्प्यावर पालकांचा अनुभव आणि मुलांची स्वप्ने यांचा संघर्ष होण्याऐवजी त्यांचा समन्वय साधला गेला पाहिजे. पालकांनी आपल्या अपूर्ण राहिलेल्या इच्छा मुलांवर लादू नयेत आणि मुलांनीही आपल्या आवडीच्या क्षेत्रातील वास्तव, जबाबदाऱ्या आणि आव्हाने समजून घेतली पाहिजेत.

मुलांच्या क्षमतेवर विश्वास ठेवून त्यांना योग्य दिशा देणे, त्यांच्या निर्णयांचा आदर करणे आणि अडचणीच्या काळात त्यांच्या पाठीशी उभे राहणे, हे पालकत्वाचे खरे यश आहे. मुलांना आपल्या पायावर उभे राहावे, स्वतःच्या निर्णयांची जबाबदारी स्वीकारावी आणि आयुष्यात समाधान मिळवावे, यासाठी पालकांनी त्यांना स्वातंत्र्याबरोबर योग्य मार्गदर्शनही दिले पाहिजे.शेवटी, मुलांचे आयुष्य हे पालकांच्या स्वप्नांची पूर्तता करण्याचे साधन नसून मुलांनी स्वतःचे भविष्य घडवण्याची संधी आहे. स्वप्न मुलांचे असावे, त्याला दिशा देणारा अनुभव पालकांचा असावा आणि त्या स्वप्नांच्या पूर्ततेसाठी योग्यांची साथ असावी. कारण मुलांवर अपेक्षांचे ओझे लादून नव्हे, तर त्यांच्या क्षमतेला प्रोत्साहन देऊनच उज्ज्वल भविष्याची पायाभरणी करता येते..

—प्रा. संजय बडे

दहेगाव ता. वैजापूर,

जि. छत्रपती संभाजीनगर
मो. ७८८८२९७८५९

केवळ आर्थिक मदत पुरेशी नाही, तर शेती अधिक शाश्वत आणि फायदेशीर बनवणे आवश्यक आहे. शेतकऱ्यांना आर्थिक सुरक्षितता, योग्य बाजारभावा, आधुनिक तंत्रज्ञान आणि मानसिक आधार मिळणे गरजेचे आहे. शेतकरी हा देशाचा कणा आहे. शेतकरी सुखी आणि समृद्ध असेल तर देशाची प्रगती अधिक भक्कम होईल. त्यामुळे शेतकऱ्यांच्या समस्या समजून घेऊन त्यांना योग्य मदत करणे ही शासनाबरोबरच संपूर्ण समाजाची जबाबदारी आहे. शेतकरी वाचला, तर शेती वाचेल; शेती वाचली, तर देश समृद्ध होईल. या विचारातून शेतकऱ्यांच्या जीवनात आशा, सुरक्षितता आणि समृद्धी निर्माण करण्यासाठी सर्वांनी प्रयत्न करणे आवश्यक आहे.

—श्रीकांत संभाजी मगर

नांदेड.

मो. ९६८९११७९६९

एकस्तर वेतनश्रेणीपासून पात्र शिक्षक वंचित?

किनवट (प्रतिनिधी)- जिल्हा परिषदेच्या शिक्षकांना आदिवासी व नक्षलप्रस्त क्षेत्रात काम करण्यासाठी विशेष वेतनश्रेणी म्हणून ‘एकस्तर योजना’ शासनाने सन २००२ पासून सुरू केली. या वेतनश्रेणीपासून ४८ लाभार्थी शिक्षक वंचित असून, अपात्र शिक्षकांना वेतनश्रेणीचा लाभ देण्यात आला आहे, असा आरोप पात्र शिक्षकांनी केला आहे.

शासन निर्णयात वेतनश्रेणी देण्याबाबत तरतुदींचा योग्य अन्वयार्थ स्पष्ट करणारे शासन परिपत्रक क्र. एस आरव्ही- २०२२/प्र.क्र.४८/कार्यासन-१२, मंत्रालय मुंबई दि. २९ फेब्रुवारी २०२४ नुसार स्वयंस्पष्ट केलेले आहे. या सुधारित शासन निर्णयाचा आधार घेऊन किनवट तालुक्यातील शिक्षकांना एकस्तर वेतनश्रेणी देण्यासाठी गटशिक्षणाधिकारी कार्यालयाने जा.क्र. २२८ दि. १ मार्च २०२६ रोजी ४५४ शिक्षकांची संचिका गटविकास अधिकारी कार्यालयात दाखल केली होती. काही शिक्षक न्यायालयातही गेले होते. दाम्यान, जिल्हा परिषद नांदेडने दि. २९ फेब्रुवारी २०२४ च्या शासन निर्णयाच्या अंमलबजावणीबाबत ग्रामविकास विभागास मार्गदर्शन मागितले होते. किनवट-माहूचे आ. भीमराव केराम

यांनी मंत्रालयात पत्रव्यवहार केल्याने दि. १६ ऑक्टोबर २०२६ रोजी मार्गदर्शन पत्र जि. प. नांदेड येथे प्राप्त झाले. यामुळे किनवट व माहू तालुक्यातील शिक्षकांना एकस्तर वेतनश्रेणी देण्याचा मार्ग मोकळा झाला.

मुख्य कार्यकारी अधिकारी जि. प. नांदेडकडून एकस्तरची अंमलबजावणी कशी करावी, याचे सविस्तर मार्गदर्शनपर पत्र येण्याअगोदरच किनवट बीडीओ व बीडओ यांनी ३२० शिक्षकांना जा.क्र. पंअनि/गशिअ/आस्था/ ११२६/ २०२६ दि. १९ ऑक्टोबर २०२६ रोजी एकस्तर वेतनश्रेणी घाईघाईने प्रदान केली.

उच्च न्यायालयाच्या आदेशांचे उद्बोधन

हे पत्र निर्गमित करताना संदर्भ क्र. ६ म्हणून उच्च न्यायालय मुंबई, खंडपीठ औरंगाबाद येथील याचिका क्र. ७५२४/ २०२६ चा निकाल (दि. १५ जुलै २०२६) दर्शविण्यात आला आहे. यापूर्वी मा. उच्च न्यायालय संदर्भ क्र. ६ नुसार गटविकास अधिकारी पं. स. किनवट यांच्या पत्राद्वारे गटशिक्षणाधिकाऱ्यांना असे आदेशित केले होते की, औरंगाबाद खंडपीठाच्या याचिकेत दिलेल्या

निर्णयाची तत्काळ अंमलबजावणी करून एकस्तर पदोन्नती वेतनश्रेणी आणि अतिरिक्त घरभाडे भत्ता देणे अनुषंगाने आपल्या स्तरावरून नियमाप्रमाणे स्पष्ट अभिप्रायसह मुख्य कार्यकारी अधिकारी जि. प. नांदेड यांच्याकडे पुढील निर्णयास्तव प्रस्ताव सादर करण्यात यावा.

या पत्राचे अनुपालन गटशिक्षणाधिकारी नीलकंठ चेटले यांनी केलेले नाही. मग एकस्तरचे आदेश गटविकास अधिकारी कार्यालयाने कोणत्या आधारे निर्गमित केले? असा थेट सवाल शिक्षक विचारत आहेत. याचिकेत ‘एकस्तर वेतनश्रेणी’ व ‘घरभाडे भत्ता’ या दोन स्वतंत्र बाबी आहेत. मग घरभाडे भत्त्याचा प्रश्न मार्गी का नाही लागला? असा प्रश्न आहे. त्यामुळे उच्च न्यायालयाच्या आदेशांचे तंतोतत पालन झाले नाही.

नियमांची पायमल्ली व अपात्रांना लाभ

दि. २९ फेब्रुवारी २०२४ च्या शासन निर्णयातील तरतुदीनुसार, ज्या शिक्षकांनी ‘चट्टोपाध्याय वेतनश्रेणी’चा लाभ घेतला आहे, त्यांना एस -१४ वेतनश्रेणीचा लाभ देता येत नाही, असे नमूद असताना, शासन निर्णयाला बगल देऊन ज्यांनी चट्टोपाध्याय वेतनश्रेणी घेतली त्यांनाही ३२० च्या यादीमध्ये

स्थान दिले गेले. यावरून परिविक्षाधीन गटशिक्षणाधिकारी नीलकंठ चटले यांनी व त्यांच्या कार्यालयाने गटविकास अधिकारी पं. स. किनवट यांची जाणीवपूर्वक फसवणूक करून दि. १९ ऑक्टोबर २०२६ चे आदेश निर्गमित केले, अशी चर्चा शिक्षक वर्तुळात सुरू आहे. परिविक्षाधीन कालावधीत शासन निर्णयाच्या विरोधात जाऊन काही चट्टोपाध्याय धारकांना एस-१४ वेतनश्रेणी दिली, याबद्दल सर्वत्र आश्चर्य व्यक्त करण्यात येत आहे. एवढी गंभीर बाब टिपणी लिहिणाऱ्यांना आणि त्यानुसार आदेश पत्रात करणाऱ्यांना कशी समजली नाही, हे प्रशासनाच्या कर्तृत्वावर प्रश्न निर्माण करणारे आहे. शासनाची तिजोरी रिकामी करण्याचा हा डाव मानू नये का? अधिकाराचा गैरवापर नाही का? असे प्रश्न उपस्थित होत आहेत.

काही अपात्र शिक्षकांनी एस - १४ चा लाभ घेतला, तर अनेक पात्र शिक्षकांना गटशिक्षणाधिकारी व वरिष्ठ सहायकांने जाणीवपूर्वक वंचित ठेवल्याचा राग ३२० च्या यादीत स्थान न मिळालेल्या शिक्षकांत व्यक्त होत आहे. आता यावर जि. प. चे मुख्य कार्यकारी अधिकारी काय निर्णय घेतात, याकडे सर्वांचे लक्ष लागलेले आहे.

नायगाव तालुक्यात बँका आहेत, पण ग्राहकांसाठी स्वच्छतागृहांची वाजवा!

महिला व ज्येष्ठ नागरिकांची गैरसोय; वरिष्ठ अधिकाऱ्यांनी लक्ष देण्याची मागणी

नायगाव (प्रतिनिधी)- नायगाव, नरसी, रामतीर्थ, गडगा, मांजरम, कुंटूर, बरबडा, लोहगाव व शंकरनगरसह तालुक्यातील विविध गावांमध्ये असलेल्या भारतीय स्टेट बँक, बँक ऑफ इंडिया, नांदेड जिल्हा मध्यवर्ती सहकारी बँक, महाराष्ट्र ग्रामीण बँक, बुलढाणा को-ऑपरेटिव्ह बँक, शंकर नागरी बँक आदी बँकांमध्ये ग्राहकांसाठी स्वच्छतागृहांची सुविधा नसल्याच्या तक्रारी पुढे येत आहेत. त्यामुळे बँकेत आर्थिक व्यवहारांसाठी येणाऱ्या नागरिकांना मोठ्या गैरसोयीचा सामना करावा लागत आहे.

बँकांमध्ये दररोज शेकडो महिला, पुरुष, शेतकरी, ज्येष्ठ नागरिक आणि सर्वसामान्य खातेदार विविध कामांसाठी येतात. मात्र, स्वच्छतागृहाची सुविधा उपलब्ध नसल्याने विशेषतः महिला व ज्येष्ठ नागरिकांची कुचंबणा होत आहे. काही ठिकाणी

स्वच्छतागृहासाठी दूरवर जावे लागत असल्याने ग्राहकांमधून नाराजी व्यक्त केली जात आहे. अधिकारी व कर्मचाऱ्यांसाठी सुविधा असताना ग्राहकांना मात्र या मूलभूत सुविधेपासून वंचित राहावे लागत असल्याची खंत नागरिक व्यक्त करीत आहेत.

ग्राहकांच्या सुविधांकडे दुर्लक्ष का ?

बँक व्यवस्थापनाने ग्राहकांच्या मूलभूत गरजांकडे दुर्लक्ष न करता स्वच्छतागृह, पिण्याचे पाणी आणि बसण्याची योग्य व्यवस्था उपलब्ध करून देणे आवश्यक आहे. संबंधित बँकांच्या वरिष्ठ अधिकाऱ्यांनी या प्रकरणाची तातडीने चौकशी करून ग्राहकांसाठी स्वच्छतागृहांची व्यवस्था करावी, अशी मागणी जोर धरत आहे, अन्यथा लोकशाही मार्गाने तांत्रि आंदोलन करण्याचा इशाराही नागरिकांकडून दिला जात आहे.

जय श्रीराम चौकात अपघात; गतिरोधक बसविण्याची मागणी

नांदेड (प्रतिनिधी)- वाडी बुद्रुक येथील तिरुमला नगर परिसरातील जय श्रीराम चौकात वारंवार होणाऱ्या अपघातांमुळे नागरिकांमध्ये चिंतेचे वातावरण निर्माण झाले आहे. या चौकात तातडीने गतिरोधक बसवून आवश्यक त्या रस्ता-सुरक्षा उपाययोजना कराव्यात, अशी मागणी परिसरातील गंगाधर देशमुख व नागरिकांनी सार्वजनिक बांधकाम विभागाकडे एका निवेदनाद्वारे केली आहे.

वाडी बुद्रुक परिसरातील तिरुमला नगर व यश नगरी येथील जय श्रीराम चौकात चार रस्ते एकत्र येतात. तसेच गुरुजी चौकाकडे जाणारा वळणाचा रस्ता धोकादायक असल्याने या ठिकाणी वारंवार छोटे-मोठे अपघात घडत असल्याचे नागरिकांचे म्हणणे आहे. या अपघातांमध्ये नागरिक, महिला,

लहान मुले व ज्येष्ठ नागरिक जखमी झाल्याचेही निवेदनात नमूद करण्यात आले आहे.

जय श्रीराम चौक परिसरात विद्यार्थ्यांची मोठ्या प्रमाणात ये-जा

सुरू असते. याशिवाय काबरा नगर, तिरुमला नगर, यश नगरी, लईजाई नगरी व साफल्या नगर परिसरातील नागरिक मोर चौक, फरादे नगरकडे जाण्यासाठी याच मार्गाचा वापर

लाईफ इज ए सेलेब्रेशन -शिवाजीराजे पाटील

नांदेड (प्रतिनिधी) – संघर्षाशिवाय मिळालेल्या मोठ्या विजयाचा आनंद काय कामाचा? जितका मोठा संघर्ष तितका विजयाचा आनंदोत्सव मोठा. संघर्षाला धाबूरून मैदान सोडू नका आणि कशीही परिस्थिती असो मनाचा आनंद आणि चेहऱ्यावरील हास्य काय गमावू नका. सकारात्मक विचारांनी मन, मनः, मेंदू, असलेल्या बांधिलकीचा सन्मान करण्याच्या दृष्टीने ग्रामीण रुग्णालयाला त्यांचे नाव देणे उचित ठरेल, अशी भूमिका डॉ. वैद्य यांनी मांडली आहे.

क्लासेसच्या वतीने आयोजित आनंदी विद्यार्थीजीवन या विषयावरील प्रशिक्षण शिबिरात ते बोलत होते. प्रा. व्ही. डी. कोनाळे, शिक्षणाधिकारी तानाजी भोसले, सीएमडी अनुसया कोनाळे, प्रा. दत्तात्रय बिरादार, प्रा. योगेश कऱ्हेरे यांच्या मार्गदर्शनाखाली तणावमुक्त विद्यार्थी जीवनासाठी उपयुक्त ठरलेल्या लाईफ इज ए सेलेब्रेशन सारख्या वास्तववादी रूढिंगची आजच्या काळात खऱ्या अर्थाने गरज असल्याची प्रतिक्रिया उपस्थित विद्यार्थी मित्रमैत्रीणींनी व्यक्त केली.

भोकर तालुक्यातील अनेक युवकांचा काँग्रेस पक्षात प्रवेश

भोकर (प्रतिनिधी)- देशातील लोकशाही संविधान वाचवण्यासाठी राहुल गांधी ज्या पद्धतीने संघर्ष करीत लढा देत आहेत, त्यांचा आदर्श घेत दिनांक २८ ऑक्टोबर २०२६ रोजी भोकर तालुक्यातील अनेक युवकांनी काँग्रेस पक्षात प्रवेश केला. भारतीय जनता पक्षाच्या अन्यायकारक कारभाराविरोधात तसेच गोरगरीब आणि सर्वसामान्य जनतेच्या प्रश्ना वाचा फोडण्यासाठी बालाजी गाडे पाटील सातत्याने आवाज उठवत आहेत. त्यांच्या नेतृत्वावर विश्वास ठेवत या युवकांनी काँग्रेस पक्षात प्रवेश केला.

आनंदी जीवन जगण्याचा मंत्र देण्यासाठी ब्रह्माकुमारी शिवानी दीदी १७ नोव्हेंबरला नांदेडमध्ये

नांदेड (प्रतिनिधी)- तणावग्रस्त जीवनशैली, वाढती नकारात्मकता व दुष्कालसदृश्य प्रतिकूल परिस्थितीमुळे खचलेल्या मनांना सकारात्मकतेची नवी दिशा देण्यासाठी जगविख्यात आध्यात्मिक मार्गदर्शिका आणि प्रेरणादायी वक्त्या ब्रह्माकुमारी शिवानी दीदी प्रथमच १७ नोव्हेंबर रोजी नांदेडमध्ये येत आहेत. प्रतिकूल परिस्थितीतही ‘खुशनुमा जीवन जीने की कला’ अर्थात ‘आनंदी, सुखी आणि समाधानी जीवन जगण्याची कला’ या विषयावर त्या मार्गदर्शन करणार

कृषी उत्पन्न बाजार समितीच्या मैदानावर सायंकाळी आध्यात्मिक प्रवचन; सर्वांसाठी प्रवेश विनामूल्य

आहेत. नांदेडकरांसाठी ही एक महत्त्वपूर्ण आध्यात्मिक पर्वणीच ठरणार आहे.

केलासनगर येथील ब्रह्माकुमारी केंद्राच्या (ओम शांती केंद्राच्या) सुप्रसिद्ध संघालिका ब्रह्माकुमारी शिवकन्या बहेन यांच्या अथक प्रयत्नांतून या कार्यक्रमाचे यशस्वी आयोजन करण्यात आले आहे. केवळ त्यांच्याच आग्रहामुळे ब्रह्माकुमारी शिवानी दीदींनी नांदेडच्या जनतेसाठी वेळ दिला आहे. दिवाळीनंतर नांदेडकरांना मिळालेली ही एक अनमोल आध्यात्मिक भेट असल्याची भावना व्यक्त होत आहे.

मराठावड्यातील दुष्काल-सदृश्य परिस्थिती, आर्थिक विवंचना आणि

सामाजिक अस्थिरतेचा सामान्य नागरिकांसह ज्येष्ठ नागरिकांच्या शारीरिक व मानसिक आरोग्यावरही विपरीत परिणाम होत आहे. विशेषतः विस्थापित ज्येष्ठ नागरिकांना अनेक संकटांचा सामना करावा लागत आहे. प्रतिकूल परिस्थितीत मानसिक स्थैर्य टिकवणे, तणावावर मात करणे आणि जीवनाकडे सकारात्मक दृष्टिकोनातून पाहणे ही आजच्या काळाची महत्त्वाची गरज बनली आहे. अशा परिस्थितीत ब्रह्मा कुमारी शिवानी दीदींचे मार्गदर्शन हे नांदेड परिसरातील नागरिकांना मानसिक बळ आणि जगण्याची नवी उभारी, उर्मी तथा उमेद देणारी ठरेल, अशी अपेक्षा व्यक्त होत आहे.

इसापूर उजव्या कालव्याचे रब्बी व उन्हाळी हंगामासाठी सिंचन नियोजन जाहीर

नांदेड (प्रतिनिधी)- उर्ध्व पैनगंगा प्रकल्पांतर्गत इसापूर उजव्या कालव्याद्वारे सन २०२६-२७ या वर्षातील रब्बी व उन्हाळी हंगामासाठी प्राथमिक सिंचन कार्यक्रम जाहीर करण्यात आला आहे. त्यानुसार दोन्ही हंगामांत प्रत्येकी दोन पाणीपाळ्या सोडण्याचे नियोजन करण्यात आले असून, रब्बी हंगामातील पहिली पाणीपाळी १ नोव्हेंबर २०२६ पासून सुरू होणार आहे. सिंचनासाठी पाणी घेऊ इच्छिणाऱ्या लाभधारकांनी नमुना क्रमांक ७ व ७-अ मध्ये पाणी मागणी अर्ज भरून संबंधित शाखा कार्यालयात सादर करावेत, असे आवाहन उर्ध्व पैनगंगा प्रकल्प विभाग क्रमांक १, नांदेड यांच्यातर्फे करण्यात आले आहे.

महाराष्ट्र शासनाच्या जलसंपदा विभागाच्या दि. ५ ऑक्टोबर २०२६ रोजीच्या आदेशानुसार अल निनोच्या सभाय्य प्रभावाच्या

पार्श्वभूमीवर ३१ ऑगस्ट २०२७ पर्यंत पिण्याच्या पाण्यासाठी आरक्षण करण्यात आले आहे. त्यानंतर उपलब्ध राहणाऱ्या पाणीसाठ्याच्या आधारे रब्बी व उन्हाळी हंगामाचा प्राथमिक सिंचन कार्यक्रम निश्चित करण्यात आला आहे. धरण जलाशय, अधिष्पूचित नदी-नाले आणि मुख्य कालव्यावरील मंजूर उपसा सिंचन योजनांच्या लाभधारकांनाही या नियोजनानुसार पाणी उपलब्ध करून देण्यात येणार आहे.

रब्बी हंगाम २०२६-२७ साठी पहिली पाणीपाळी दि. १ नोव्हेंबर ते २४ नोव्हेंबर २०२६ (२४ दिवस), दुसरी पाणीपाळी दि. २० डिसेंबर २०२६ ते १३ जानेवारी २०२७ (२४ दिवस) याप्रमाणे राहील.

विष्णुपुरीत १५० दलघमी पाणी; तरीही जनावरे तहानलेली!

एमआयडीसीचा पाणीउपसा बंद करून शेतकरी व पशुधनासाठी तीन पाणीपाळ्या सोडण्याची विष्णुपुरी लाभार्थी संघर्ष समितीची मागणी

नांदेड (प्रतिनिधी)- विष्णुपुरी- अंतेश्वर-दिग्रस प्रकल्प पूर्ण क्षमतेने भरलेले असून प्रकल्पात अंदाजे १५० दलघमी पाणी उपलब्ध असल्याचा दावा विष्णुपुरी प्रकल्प लाभार्थी संघर्ष समितीने केला आहे. एकीकडे प्रकल्पात पाणीसाठा उपलब्ध असताना दुसरीकडे ग्रामीण भागातील शेतकरी आणि पशुधनाला पिण्याच्या पाण्यासाठी संघर्ष करावा लागत असल्याने समितीने आक्रमक भूमिका घेतली आहे.

उपलब्ध पाण्याचे योग्य नियोजन न झाल्यास मोठ्या प्रमाणात पाणी बाष्पीभवनामुळे वाया जाण्याची शक्यता आहे. त्यामुळे नांदेड शहराच्या पिण्याच्या पाण्याची आवश्यक सुरक्षित व्यवस्था कायम ठेवून उर्वरित पाण्याचा उपयोग ग्रामीण भागातील पशुधन आणि शेतकऱ्यांच्या पिण्याच्या पाण्यासाठी करावा, अशी मागणी करण्यात आली आहे.

विष्णुपुरी प्रकल्पातून एमआय-डीसीकडून मोठ्या प्रमाणात पाणी उपसा सुरू असल्याचा आरोप समितीने केला आहे. उद्योगांसाठी पाणी उपलब्ध होते, मात्र त्याच प्रकल्पाच्या लाभक्षेत्रातील शेतकरी आणि पशुधनासाठी पाणी सोडताना

प्रशासनाकडून निर्णय होत नाही, हा दुजाभाव असल्याची भावना ग्रामीण भागात निर्माण झाली आहे. शेतकरी आज केवळ शेतीसाठी पाणी मागत नाही. त्याच्या गोठ्यातील जनावरांसाठी पिण्याचे पाणी मागत आहे. जनावरांना पाणी मिळाले नाही तर दूध उत्पादन, पशुधनाचे आरोग्य आणि शेतकऱ्याची संपूर्ण ग्रामीण अर्थव्यवस्था प्रभावित होते.

विष्णुपुरी कालव्यातून ग्रामीण भागातील शेतकरी आणि पशुधनासाठी तातडीने तीन पाणीपाळ्या सोडल्यात, अशी मागणी समितीने केली आहे. तसेच ग्रामीण भागातील पिण्याच्या पाण्याची गरज पूर्ण होईपर्यंत शहराच्या पिण्याच्या पाण्याची आवश्यक सुरक्षित व्यवस्था कायम ठेवून उर्वरित उपलब्ध पाण्याचे न्याय्य नियोजन करावे. बाष्पीभवनामुळे पाणी वाया जाण्यापेक्षा ते तहानलेल्या पशुधनासाठी आणि ग्रामीण जनतेसाठी वापरावे, असे समितीचे म्हणणे आहे.

या मागणीसाठी विष्णुपुरी प्रकल्प लाभार्थी संघर्ष समितीच्या वतीने मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस

तसेच उपमुख्यमंत्री एकनाथराव शिंदे यांच्याकडे तातडीच्या हस्तक्षेपाची मागणी करण्यात आली आहे. प्रकल्पात पाणी असूनही शेतकरी आणि पशुधन तहानलेले राहणे स्वीकारले जाणार नाही. उपलब्ध पाण्याचे न्याय्य नियोजन करून तीन पाणीपाळ्या मिळाल्याच पाहिजेत, अशी भूमिका समितीने मांडली आहे.

या मागणीसाठी प्रा. शिवाजी मोरे सोनखेडकर, शिवाजीराव पाटील दाडगावकर, त्र्यंबक पाटील जानापुरीकर, लिंगोजी पाटील हरबळकर, माधवराव देसाई, सुरेशराव बोरगावकर, काशिनाथ पाटील पळशीकर, देवराज देसाई, खुशाल पाटील दाडगावकर, रघुनाथराव मोरे आणि परमेश्वर मोरे यांनी पुढाकार घेतला आहे.

शेतकऱ्यांच्या शेतासाठी नंतर पाणी द्या; पण आधी त्याच्या घरातील माणसाला आणि गोठ्यातील मुक्या जनावराला पिण्याचे पाणी द्या, पाणी उपलब्ध असताना त्याला तहानलेले ठेवणे हा प्रश्न केवळ पाणीवाटपाचा नसून मानवी आणि पशुधनाच्या जगण्याचा आहे, अशी भावना लाभार्थी शेतकऱ्यांनी व्यक्त केली आहे.

लव्हेकर हॉस्पिटल व स्टार स्पीच हिअर्सिंग सेंटरतर्फे आरोग्य शिबीर

नांदेड (प्रतिनिधी)- लव्हेकर हॉस्पिटल, वजिराबाद, नांदेड येथे रविवार, दि. १ नोव्हेंबर २०२६ रोजी छत्रपती संभाजीनगर येथील रोहन वाव्हळ श्रवण, वाचा दोष तज्ज्ञ यांच्या मार्फत बहीरपणा तपासणी, उपचार, कानाची डिजीटल मशीन बसवणे तसेच वयोमानानुसार बहीरपणा, कान दुखणे, पाणी येणे, कानात आवाज येणे इत्यादी आजारावर उपचार करण्यात येणार आहेत.

स्टार हेअरिंग सेंटर लव्हेकर हॉस्पिटल येथे मागील दोन वर्षांपासून अनेक रुग्णांना अत्याधुनिक डिजीटल, सेमी डिजीटल पद्धतीच्या मशीन बसवण्यात आल्या आहेत. यामध्ये १० ते ९० वयोगटातील रुग्णांचा समावेश आहे. यासाठी पूर्णपणे सारुंड प्रूफ पद्धतीची रूम तसेच प्रशिक्षित तज्ज्ञ यांची सेवा उपलब्ध आहे.

अंतर्मन

31 ऑक्टोबरनंतर सिंह राशीच्या व्यक्तींच्या अडचणी वाढणार?

गुरुच्या गोचराचे आरोग्य, कुटुंब, आर्थिक स्थिती अन् नोकरीवर असे होतील परिणाम...

ज्योतिषशास्त्रीय अंदाजानुसार, सिंह राशीच्या व्यक्तींसाठी गुरुचे गोचर काही बाबतींत आव्हानात्मक ठरू शकते. आरोग्य, कौटुंबिक संबंध, आर्थिक व्यवहार आणि नोकरी-व्यवसायाच्या क्षेत्रांत सावधगिरी बाळगण्याचा सल्ला दिला जात आहे. मात्र, विवाहेच्छुक व्यक्ती आणि संततीप्राप्तीची इच्छा असलेल्या दांपत्यांसाठी काही सकारात्मक शक्यताही वर्तवण्यात आल्या आहेत.

आरोग्याच्या बाबतीत काळजी घेण्याचा सल्ला

ज्योतिषीय मान्यतेनुसार, गुरुचे जन्मराशीवरील गोचर प्रतिकूल मानले जाते. या काळात शारीरिक त्रासांसोबतच मानसिक तणाव वाढण्याची शक्यता वर्तवण्यात आली आहे. पोटाचे किंवा हृदयाशी संबंधित आजार असलेल्या व्यक्तींनी आपल्या आरोग्याकडे

विशेष लक्ष द्यावे, असा सल्ला देण्यात आला आहे. मात्र, ग्रहांच्या गोचरामुळे आजार होतात किंवा वाढतात, याला वैज्ञानिक आधार नाही. कोणतीही आरोग्यविषयक समस्या जाणवल्यास वैद्यकीय तज्ञांचा सल्ला घेणे आवश्यक आहे.

कौटुंबिक वातावरणात तणावाची शक्यता

कौटुंबिक सुखाच्या दृष्टीने हा काळ आव्हानात्मक ठरू शकतो, असे ज्योतिषीय भाकीत आहे. घरातील मतभेद, नातेसंबंधांमधील तणाव आणि नातेवाइकांशी संबंधित समस्यांमुळे मन अस्वस्थ राहण्याची शक्यता वर्तवण्यात आली आहे. अपेक्षित मान-सन्मान न मिळाल्याची भावना निर्माण होऊ शकते. सामाजिक प्रतिष्ठेबाबतही काही व्यक्तींना निराशेचा सामना करावा लागू शकतो.

अशा परिस्थितीत संयम राखणे, संवादातून मतभेद सोडवणे आणि भावनेच्या भरात निर्णय घेणे टाळणे हिताचे ठरेल. दुसरीकडे, विवाहाची प्रतीक्षा करणाऱ्या व्यक्तींसाठी विवाहाचे योग जुळून येण्याची शक्यता वर्तवण्यात आली आहे. तसेच संततीप्राप्तीची इच्छा असलेल्या दांपत्यांसाठीही अनुकूल काळ असल्याचे ज्योतिषीय अंदाजात म्हटले आहे. धार्मिक आणि परोपकारी कार्यांमधील सहभाग वाढू शकतो.

आर्थिक स्थितीवर परिणाम होण्याची शक्यता

आर्थिक बाबतीतही सावधगिरी बाळगण्याचा सल्ला देण्यात आला आहे. अचानक उदभवणारे खर्च आणि उत्पन्न मिळण्यात येणारे अडथळे यामुळे आर्थिक नियोजन बिघडू शकते, असे ज्योतिषीय भाकीत आहे. या काळात अनावश्यक खर्च टाळून बचतीला प्राधान्य द्यावे. पुरेशी माहिती न घेता जोखमीच्या गुंतवणुकीचे निर्णय घेऊ नयेत. लॉटरी, सट्टा

किंवा इतर सट्टाधारित व्यवहारांपासून दूर राहावे. कर्ज घेताना परतफेडीची क्षमता तपासावी. कोणालाही पैसे उधार देताना व्यवहारातील जोखीम लक्षात घ्यावी. शेअर बाजारातील गुंतवणूक केवळ ग्रहस्थितीच्या आधारे ठरवू नये. गुंतवणुकीपूर्वी आर्थिक परिस्थिती, जोखीम सहन करण्याची क्षमता आणि संबंधित साधनांची माहिती विचारात घ्यावी.

नोकरीत कामाचा ताण वाढण्याची शक्यता

नोकरी करणाऱ्या व्यक्तींना कामाचा अतिरिक्त भार, वरिष्ठांशी मतभेद किंवा सहकाऱ्यांकडून अपेक्षित सहकार्य न मिळण्याचा अनुभव येऊ शकतो, असे ज्योतिषीय अंदाजात नमूद करण्यात आले आहे. काही व्यक्तींच्या बाबतीत बदलीची शक्यताही वर्तवण्यात आली आहे. खासगी क्षेत्रात काम करणाऱ्यांना नोकरीतील

अनिश्चिततेची चिंता सतावू शकते. अशा परिस्थितीत कामाचे नियोजन व्यवस्थित करणे, कार्यालयातील संवाद सुधारण्याचा प्रयत्न करणे आणि व्यावसायिक कौशल्ये वाढवण्यावर भर देणे फायदेशीर ठरू शकते. केवळ ज्योतिषीय भाकितामुळे नोकरी सोडणे किंवा करिअरविषयक मोठा निर्णय घेणे टाळावे.

व्यावसायिकांनी सावधगिरी बाळगावी

व्यवसाय करणाऱ्या व्यक्तींसाठीही हा काळ फारसा अनुकूल नसल्याचे ज्योतिषीय भाकीत आहे. नवीन क्षेत्रांत व्यवसायाचा विस्तार करताना अडचणी येऊ शकतात. सरकारी नियम, धोरणांमधील बदल किंवा प्रशासकीय प्रक्रियांमुळे काही व्यावसायिक प्रश्न निर्माण होण्याची शक्यता वर्तवण्यात आली आहे. त्यामुळे व्यावसायिकांनी सध्याचा व्यवसाय स्थिर ठेवण्यावर भर द्यावा. मोठ्या विस्तारापूर्वी

बाजारपेठेचा अभ्यास करावा. जोखमीचे व्यवहार आणि अविचारी आर्थिक निर्णय टाळावेत. उधारीचे व्यवहार करताना योग्य नोंदी व परतफेडीची खात्री ठेवावी. सरकारी कामकाजाशी संबंधित कागदपत्रे आणि नियमांचे पालन करावे. व्यवसायातील निर्णय घेताना प्रत्यक्ष बाजारपेठेची परिस्थिती, उपलब्ध भांडवल आणि भविष्यातील मागणी यांचा विचार करणे अधिक महत्त्वाचे आहे.

स्पर्धा परीक्षा विद्यार्थ्यांनी काय करावे?

स्पर्धापरीक्षांची तयारी करणाऱ्या विद्यार्थ्यांसाठीही हा काळ आव्हानात्मक ठरू शकतो, असे ज्योतिषीय भाकीत आहे. अभ्यासात व्यत्यय येणे किंवा अपेक्षेप्रमाणे निकाल न लागल्याने निराशा वाटणे, अशा शक्यता व्यक्त करण्यात

आल्या आहेत. मात्र, नियमित अभ्यास, वेळेचे योग्य नियोजन, सराव परीक्षा आणि स्वतःच्या प्रगतीचे मूल्यमापन यांवर लक्ष केंद्रित केल्यास तयारी अधिक प्रभावी करता येते. ग्रहस्थितीच्या अंदाजामुळे आत्मविश्वास कमी होऊ देऊ नये.

घरातील नकारात्मकता दूर करण्यासाठी सोपे उपाय

सकारात्मकता अन् मन :शांतीसाठी जाणून घ्या तज्ञांचा सल्ला...

घर म्हणजे केवळ चार भिंती, दरवाजे आणि खिडक्या नव्हेत. दिवसभराच्या धावपळीनंतर मनाला शांतता, विश्रांती आणि सुरक्षिततेची भावना देणारे ते आपले हक्काचे ठिकाण असते. घरात प्रसन्न, स्वच्छ आणि आनंददायी वातावरण असणे महत्त्वाचे मानले जाते. वास्तुशास्त्रानुसार घराची रचना, दिशांची मांडणी आणि परिसरातील स्वच्छता यांचा घरातील वातावरणावर परिणाम होतो, अशी पारंपरिक धारणा आहे. घरात अस्वस्थता किंवा तणाव जाणवत असल्यास काही साधे बदल करून वातावरण अधिक प्रसन्न बनवता येऊ शकते. वास्तुशास्त्रतज्ञांनी घरातील नकारात्मकता कमी करण्यासाठी आणि सकारात्मक वातावरण निर्माण करण्यासाठी काही उपाय सुचवले आहेत...

या गोष्टींकडे लक्ष द्यावे...

- » स्वच्छता आणि प्रकाश : घरातील प्रत्येक कोपरा स्वच्छ ठेवावा. विशेषतः घराचा मध्यवर्ती भाग, उत्तर आणि पूर्व दिशा तसेच मुख्य प्रवेशद्वाराजवळ पुरेसा प्रकाश असावा. नैसर्गिक प्रकाश कमी असल्यास योग्य कृत्रिम प्रकाशाची व्यवस्था करावी.
- » घरातील तणाव : घरात प्रवेश केल्यानंतर वारंवार चिडचिड होणे किंवा कुटुंबीयांमध्ये वाद होणे यामागे संवादाचा अभाव, कामाचा ताण किंवा इतर वैयक्तिक कारणे असू शकतात. कुटुंबातील सदस्यांमध्ये मोकळा संवाद, परस्पर समजूतदारपणा आणि आदर राखणे महत्त्वाचे आहे.
- » आर्थिक अडचणी : वास्तुशास्त्रात उत्तर दिशा आर्थिक संधींशी, तर पूर्व दिशा नवीन सुरुवात आणि सामाजिक संबंधांशी जोडली जाते. या दिशांमधील जागा स्वच्छ, प्रकाशमान आणि हवेशीर ठेवण्याचा सल्ला दिला जातो. मात्र, आर्थिक प्रगतीसाठी योग्य नियोजन, बचत आणि व्यावहारिक निर्णय अधिक महत्त्वाचे आहेत.

पंचमहाभूतांचे संतुलन राखण्यासाठी उपाय

- » पृथ्वी तत्त्व : तुळस किंवा मनी प्लँटसारखी रोपे योग्य प्रकाश आणि देखभाल मिळेल अशा ठिकाणी ठेवावीत. उत्तर किंवा पूर्व दिशेला रोपे ठेवण्याची शिफारस वास्तुशास्त्रात केली जाते.
- » जलतत्त्व : वास्तुशास्त्रानुसार उत्तर दिशेला पाण्याचा छोटा कारंजा ठेवण्याचा सल्ला दिला जातो. कारंज्यातील पाणी स्वच्छ ठेवणे आणि पाण्याचा अपव्यय टाळणे आवश्यक आहे.

- » अग्नितत्त्व : दक्षिण-पूर्व दिशेला अग्नीशी संबंधित मानले जाते. या ठिकाणी संध्याकाळी दिवा लावण्याची पारंपरिक प्रथा आहे. दिवा लावताना आगीपासून सुरक्षिततेची काळजी घ्यावी.
- » ध्वनीचे महत्त्व : शंखनाद, मंत्रोच्चार किंवा ध्यानधारणेमुळे मन शांत होण्यास मदत होऊ शकते. सकाळी ‘ॐ’ किंवा गायत्री मंत्रांचा जप केल्याने काही व्यक्तींना एकाग्रता आणि मानसिक शांतता अनुभवता येते.

माणसाने कितीही प्रयत्न केले तरी बदलता येत नाही नियतीची गती!

माणूस आपल्या आयुष्यात अनेक स्वप्ने पाहतो, विविध योजना आखतो आणि भविष्य आपल्या इच्छेनुसार घडवण्याचा प्रयत्न करतो. मात्र, नियतीचा प्रवास तिच्या गतीने सुरू असतो. माणूस आपल्या कर्तृत्वाने आणि प्रयत्नांनी जीवनातील अनेक परिस्थिती बदलू शकतो; परंतु काही घटना अशा असतात, ज्यांना आपल्या इच्छेनुसार वळण देणे शक्य होत नाही. आयुष्यातील अनेक गोष्टी आपल्या नियंत्रणाबाहेर असल्या, तरी त्यांना आपण कसे सामोरे जातो, हे मात्र आपल्या हातात असते...

कर्म करा, पण नियतीचा स्वीकार करायला शिका...

या बोधकथेचा आशय असा की, माणूस आयुष्यभर आपल्या इच्छेनुसार परिस्थिती घडवण्याचा प्रयत्न करतो. अनेकदा त्याच्या प्रयत्नांना यश मिळते, तर कधी कितीही प्रयत्न करूनही अपेक्षित परिणाम मिळत नाही. अशा वेळी निराश होण्याऐवजी परिस्थितीचा स्वीकार करून पुढे जाणे महत्त्वाचे उरते. माणसाच्या हातात प्रयत्न करणे, योग्य निर्णय घेणे आणि संकटांना धैर्याने सामोरे जाणे असते. भविष्य नेमके कसे घडेल, यावर मात्र त्याचे संपूर्ण नियंत्रण नसते. म्हणूनच प्रयत्न सोडून देणे हा नियतीचा स्वीकार नव्हे, तर प्रतिकूल परिस्थितीतही धैर्य न गमावता आपले कर्तव्य करत राहणे, हाच खरा जीवनमंत्र आहे. नियतीवर विश्वास ठेवताना कर्माचा मार्ग सोडू नका; कारण उद्याचे भविष्य आपल्या हातात नसले, तरी आजचा प्रयत्न नक्कीच आपल्या हातात आहे.

घरात वास्तुदोष मानल्या जाणाऱ्या बाबींकडे लक्ष द्या

- » विस्कळीतपणा : घरात अनावश्यक वस्तूंचे ढीग, धूळ साचलेली विद्युत उपकरणे आणि वाळलेली झाडे ठेवू नयेत. गरज नसलेल्या वस्तू काढून टाकाव्यात.
- » ओलावा आणि अंधार : गळणारे नळ, ओलसर भिंती, बुरशी आणि अंधारे कोपरे यांकडे दुर्लक्ष करू नये. या समस्या वेळेवर दुरुस्त केल्याने घराची स्वच्छता आणि आरोग्य राखण्यास मदत होते. वास्तुशास्त्रात पाण्याची गळती आर्थिक नुकसानीशी जोडली जाते; मात्र, त्याला वैज्ञानिक आधार असल्याचे सिद्ध झालेले नाही.
- » प्रवेशद्वार : मुख्य दरवाजा स्वच्छ आणि सुस्थितीत असावा. दरवाजासमोर चपला, अनावश्यक सामान किंवा इतर अडथळे ठेवू नयेत. दरवाजा उघडताना आवाज होत असल्यास त्याची दुरुस्ती करावी.

घरातील नकारात्मकता कमी करण्यासाठी सोपे उपाय

- » खडे मीठ ठेवण्याची पारंपरिक पद्धत : घरातील किंवा स्नानगृहातील काही ठिकाणी काचेच्या भांड्यात खडे मीठ ठेवण्याची प्रथा आहे. वास्तुशास्त्रात मीठ नकारात्मक ऊर्जा शोषून घेते, अशी धारणा आहे. मात्र, याला ठोस वैज्ञानिक पुरावा उपलब्ध नाही. मीठ ओलसर झाले किंवा घट्ट झाले तर ते बदलावे. त्याचबरोबर संबंधित जागा स्वच्छ आणि हवेशीर ठेवावी.
- » कापूर आणि लवंग यांचा वापर : कापूर किंवा लवंग जाळणे, तसेच चंदन, लॅव्हेंडर, लेमनग्रास किंवा रोझमेरीसारख्या सुगंधांचा वापर करणे ही वातावरण प्रसन्न करण्याची पारंपरिक पद्धत आहे. मात्र, धूर किंवा सुगंधी पदार्थांमुळे काही व्यक्तींना त्रास होऊ शकतो. त्यामुळे खोलीत पुरेशी हवा खेळती ठेवावी आणि जळणारे पदार्थ कधीही दुर्लक्षित ठेवू नयेत. सकाळी पूर्व किंवा ईशान्य दिशेच्या खिडक्या उघडल्याने सूर्यप्रकाश आणि ताजी हवा घरात येऊ शकते.
- » घराची स्वच्छता आणि दुरुस्ती वेळेवर करा : घरातील अनावश्यक वस्तू काढून टाकणे आणि प्रत्येक वस्तू व्यवस्थित ठेवणे यामुळे घर अधिक मोकळे व प्रसन्न वाटते. गळती, ओलावा, भिंतींना पडलेल्या भेगा आणि इतर दुरुस्तीची कामे वेळेवर पूर्ण करावीत. घराचा मध्यवर्ती भाग शक्यतो मोकळा ठेवावा. अतिरिक्त फर्निचर किंवा अनावश्यक सामानामुळे या जागेत अडथळे निर्माण होणार नाहीत, याची काळजी घ्यावी.
- » मुख्य प्रवेशद्वाराचे महत्त्व : वास्तुशास्त्रात मुख्य प्रवेशद्वाराला विशेष महत्त्व दिले जाते. त्यामुळे दरवाजा स्वच्छ, सुस्थितीत आणि पुरेशा प्रकाशात असावा. पारंपरिक श्रद्धेनुसार, दरवाजाजवळ स्वस्तिक किंवा ‘ॐ’ यांसारखी शुभचिन्हे लावली जातात. काही जण दरवाजावर वास्तुपिरॅमिडही लावतात. या गोष्टींमुळे सकारात्मक ऊर्जा वाढते, ही धार्मिक किंवा पारंपरिक धारणा आहे; त्याला वैज्ञानिक पुष्टी मिळालेली नाही.

घर प्रसन्न ठेवण्यासाठी कोणत्या गोष्टी महत्त्वाच्या?

वास्तुशास्त्र हे भारतीय परंपरेतील निवासरचनेशी संबंधित शास्त्र आहे. घरात अस्वस्थता किंवा तणाव जाणवत असल्यास केवळ वास्तुदोष शोधण्याऐवजी त्यामागील व्यावहारिक कारणेही समजून घेणे आवश्यक आहे. घर स्वच्छ ठेवणे, पुरेसा सूर्यप्रकाश आणि हवा मिळण्याची व्यवस्था करणे, ओलावा व गळती दूर करणे आणि कुटुंबातील सदस्यांमध्ये सुसंवाद राखणे या गोष्टींना प्राधान्य द्यावे. घरातील वस्तू कोणत्या दिशेला ठेवाव्यात, यापेक्षा घराचे आरोग्यदायी, सुरक्षित आणि आरामदायी वातावरण टिकवून ठेवणे अधिक महत्त्वाचे आहे. वास्तुशास्त्रातील पारंपरिक उपाय श्रद्धेचा भाग म्हणून करता येतात; मात्र, त्यातून नकारात्मक ऊर्जा दूर होते किंवा आर्थिक प्रगती निश्चित होते, असे मानण्यासाठी ठोस वैज्ञानिक पुरावे उपलब्ध नाहीत. स्वच्छता, योग्य देखभाल आणि आनंदी कौटुंबिक वातावरण यांच्या मदतीने घर अधिक शांततादायी आणि प्रसन्न बनवता येऊ शकते.

नियतीची गती कोण बदलू शकतो?

नियतीने जे ठरवले, तेच घडते, अशी धारणा भारतीय तत्त्वज्ञानात आढळते. कर्म, काळ आणि नियती यांचा परस्परसंबंधही अत्यंत गूढ मानला जातो. या संदर्भात एक बोधकथा सांगितली जाते. एकदा एक प्रसिद्ध संन्यासी भिक्षेत मिळालेले अन्न घेऊन स्मशानभूमीत पोहोचले. तेथे त्यांनी तीन दगड गोळा करून त्यांची चूल तयार केली आणि त्यावर भात शिजवण्यासाठी भांडे ठेवले. त्यानंतर ते निश्चितपणे भजनात तल्लीन झाले.

अचानक स्मशानभूमीत भयंकर गर्जना ऐकू आली. काही क्षणांतच एक गंभीर आवाज घुमला, “तू कोण आहेस? येथून निघून जा. आता या ठिकाणी स्मशानकालीचे अनुचर नृत्य करणार आहेत.” संन्यासी मात्र अजिबात विचलित झाले नाहीत. ते शांतपणे म्हणाले, “तुम्हाला कोणी रोखले आहे? एवढी मोठी जागा आहे. तुम्ही कुठेही नृत्य करू शकता.” त्यावर आवाज आला, “आम्ही माणसांसमोर नृत्य करत नाही. त्यामुळे तू येथून निघून जा.” संन्याशांनी शांतपणे उत्तर दिले, “जिथे माणूस नसेल, अशा ठिकाणी जाऊन नृत्य करा.” आवाज पुन्हा घुमला, “आम्ही तर याच ठिकाणी नृत्य करतो.” संन्यासी म्हणाले, “मग आज नका करू. उद्या करा.” यावर तो आवाज अधिकच संतापला. “याच ठिकाणी दररोज नृत्य करणे हा आमचा नियम आहे,” असे त्याने ठणकावून सांगितले. संन्यासी म्हणाले,

आमच्यासमोर येतो, त्याला आम्ही एकतर शाप देतो किंवा वरदान देतो.” संन्यासी शांतपणे म्हणाले, “मला तुमच्या शापाची भीती नाही आणि तुमच्या वरदानाची अपेक्षाही नाही. मात्र, तुम्हाला माझ्यावर कृपा करायची असेल, तर माझा मृत्यू नेमका कधी होणार आहे, एवढेच सांगा.” स्मशानकालीने त्यांना त्यांच्या मृत्यूची निश्चित तारीख आणि वेळ सांगितली. संन्याशांनी पुन्हा प्रश्न केला, “माझा मृत्यू ठरलेल्या तारखेच्या एक दिवस आधी किंवा एक दिवस नंतर घडवून आणणे तुम्हाला शक्य आहे का?” त्यावर स्मशानकाली म्हणाली, “ते माझ्या अधिकारात नाही. माणसाचा मृत्यू ज्या तिथीला आणि ज्या वेळी नियोजित असतो, त्याच वेळी होतो.” हे ऐकून संन्यासी म्हणाले, “हेच तर मला आधीपासून माहीत होते. नियतीची गती माणसाला आपल्या इच्छेनुसार बदलता येत नाही.”

युती टिकवायची की तोडायची भाजपने ठरवावं; शिवसेना आ. अब्दुल सत्तार यांचे आव्हान

नवी दिल्ली (प्रतिनिधी)– दिल्ली : विधान परिषदेच्या पदवीधर आणि शिक्षक मतदारसंघाचा निकाल लागल्यावर आता महायुतीतच वादाचा धुरळा उडाल्याचं दिसतय. शिवसेना आणि भाजप नेते एकमेकांवर खुलेआम आगपाखड करत आहेत. मात्र गेल्या काही दिवसांपासून एकनाथ शिंदेंना मुख्यमंत्रिपदावर विराजमान करण्याच्या शिवसेना नेत्यांच्या मागणीनं या वादात पुन्हा उचल खाल्ल्याचं दिसतयं. शिवसेना नेते अब्दुल सत्तार आणि रवींद्र धोंगेकर यांनी थेट मुख्यमंत्रिपदावर वक्तव्य केलं आहे. तसेच महायुती टिकवायची की नाही हे आता भाजपच्या हातात असल्याचं अब्दुल सत्तार म्हणाले.

२०२४ च्या विधानसभा निवडणुका महायुती एकनाथ शिंदेंच्या नेतृत्वात लढल्यानं मुख्यमंत्रिपदावर शिंदेचाच अधिकार असल्याचं अब्दुल सत्तारानीं म्हटलं आहे. तर शिंदेंच्या काळात सरकार आणि जनतेतला समन्वय चांगला होता. त्यामुळे शिंदेंच पुन्हा मुख्यमंत्रिपदावर विराजमान व्हावेत, असं धोंगेकरानीं म्हटलं आहे. त्यामुळे निवडणूक निकालानंतर निर्माण झालेल्या वादाचा मुख्य उद्देश हा मुख्यमंत्रिपदाबाबत असल्याचं लपून

शिवसेनेलं केसांलं गळा कापला -भाजपची प्रतिक्रिया

नुकत्याच पार पडलेल्या विधान परिषदेच्या पदवीधर आणि शिक्षक मतदारसंघांच्या निवडणुकांचे निकाल समोर आले असून, यामध्ये महाविकास आघाडी आणि महायुती यांच्यात जोरदार रस्सीखेच पाहायला मिळाली. यामध्ये महाविकास आघाडीने पदवीधरच्या ३ पैकी ३ जागा जिंकल्या, सत्ताधारी महायुतीने शिक्षकांच्या दोन्ही जागा जिंकल्या, तर पाचपैकी फक्त दोन जागा मिळाल्याने महायुतीतील नेत्यांनी याबाबत नाराजी व्यक्त केली आहे, त्याचबरोबर मित्रपक्षाची साथ सुटल्यामुळे महायुतीला फटका बसल्याचा ठपका भाजपने शिवसेनेवर ठेवला आहे. शिवसेनेनेचा भूमिकेने महायुतीच्या गणिताला सुरंग लावल्याचा भाजपचा मित्रपक्षावर आरोप आहे. भाजप प्रवक्त नवनाथ बन यांनी पुण्यातील आणि संभाजीनगरमधील पदवीधरच्या जागेवरती शिवसेना पक्षाने घेतलेल्या भूमिकेवर निशाणा साधत हल्लाबोल केला आहे. आधी सोशल मिडीयावरती पोस्ट केली, त्यानंतर आता पत्रकार परिषद घेत शिवसेनेनं धोंगेकरांवर कारवाई केली पाहिजे अशी मागणी देखील नवनाथ बन यांनी केली आहे. केसांनी गळा कापण्याचा निर्णय घेतला असेल तर रवींद्र धोंगेकरांवर कारवाई केली पाहिजे.

राहिलेलं नाही. छत्रपती संभाजीनगरचे पालकमंत्री संजय शिरसाट यांनी राष्ट्रवादीच्या सतीश चव्हाण यांना आम्ही पाठिंबा देणार नाही असं जाहीर केलं. आमच्या नेत्यांनी तसं जाहीर केल्यानंतर आम्हीदेखील सतीश चव्हाण यांना विरोध केला. मी लपून-छपून काही केलं नाही, जे काही केलं ते खुलं केलं.

महायुतीमध्ये कोणताही मिठाचा खडा पडला नाही. तसं काही

असेल तर मुख्यमंत्री आणि दोन्ही उपमुख्यमंत्री हे एकत्र बसतील आणि चर्चा करून मार्ग काढतील. त्यांनी आम्हाला काही प्रश्न विचारले तर आम्ही त्याचे उत्तर देऊ. आजकाल देशामध्ये जी परिस्थिती निर्माण झाली आहे त्यामध्ये अब्दुल सत्तार नावाला विरोध केला जात आहे. त्यामुळे आमच्यासारख्या कार्यकर्त्याला अनेक संकटातून वाट निर्माण करावी लागते, असंही अब्दुल सत्तार म्हणाले.

पाणीटंचाई रोखण्यासाठी आतापासूनच नियोजन करा; उपमुख्यमंत्री सुनेत्रा पवार यांचे आदेश

पुणे (प्रतिनिधी)– पाणीटंचाईचा सामना करण्यासाठी प्रशासनाने आतापासूनच योग्य त्या उपाययोजना कराव्यात, अशा स्पष्ट सूचना उपमुख्यमंत्री आणि पुण्याच्या पालकमंत्री सुनेत्रा पवार यांनी दिल्या आहेत.

विभागीय आयुक्त कार्यालय, पुणे येथे आयोजित कालवा सल्लागार समितीच्या बैठकीत त्या बोलत होत्या. या बैठकीत दुष्काळसदृश परिस्थितीच्या पार्श्वभूमीवर पुणे जिल्ह्यातील पाणी उपलब्धता, संभाव्य पाणीटंचाई आणि आगामी काळातील पाणी नियोजनाचा सविस्तर आढावा घेण्यात आला. नागरिकांना पिण्यासाठी पुरेसे पाणी उपलब्ध करून देण्यास सर्वोच्च प्राधान्य दिले जावे. तसेच शेती आणि पशुधनासाठी आवश्यक पाण्याचे योग्य नियोजन करून उपलब्ध जलसाठ्याचा

काटकसरीने वापर करावा, असे निर्देश त्यांनी संबंधित अधिकाऱ्यांना दिले. पुणे शहराच्या पाणीपुरवठ्याबाबत चर्चा करताना, पुणे महानगरपालिकेने उपलब्ध पाण्याचा कोटकोर वापर करून प्रभावी नियोजन करावे, असे सांगण्यात आले. तसेच पुणे

महानगरपालिकेला १३ टीएमसी पाणी उपलब्ध करून देण्याबाबत नियोजन करण्याचे निर्देशही यावेळी देण्यात आले. यावेळी उपस्थित नेत्यांनी आणि अधिकार्यांनी लोकेनेते स्वर्गाय अजितदादा पवार यांच्या दुष्काळाच्या काळातील पाणी नियोजनाच्या कार्याची आवर्जून आठवण केली.

टी.सी. व इतर कागदपत्रे हरवले

माझी गंगासागर परसराम ढवळे रा. पाटोदा ता.नायगाव जि.नांदेड या नावाची १२ ची पासची टी.सी. व ईतर कागदपत्रे कहाळा ते नांदेड बस प्रवासात हरवली आहे. कुणाला सापडल्यास खालील पत्त्यावर संपर्क करावा.

संपर्क पत्ता –

गंगासागर परसराम ढवळे रा. पाटोदा, पोस्ट बरबडा ता.नायगाव खै जि. नांदेड मो. ९८२३०७२११६

Change In Name

My old name **SUMAIYYA BEGUM SHAIKH MAHBOOB**
Address new Abadi muddkhed Dist nanded
New name **SHAIKH SUMAYA SHAIKH DAUD**
Address H No 1090 Near JAMA Masjid Navi Abadi Barad PO barad dist nanded Maharashtra 431745

Change In Name

My old Name is **PRAFULLA HIRACHAND YEWANKAR** which now I am changing as new Name **PRAFUL HIRACHANDYEWANKAR.**Henceforth, My all correspondence will be done As per my new Name. Please consider the same.
ADDRESS - R/O H NO 1-2-132 SHIVAJI NAGAR NANDED-431602

टी.सी. हरवली

माझी रेखा कोंडीबा बनसोडे या नावाची पाचवी पासची टी.सी. नांदेड ते मुंबई प्रवास करत असताना हरवली आहे. कुणास सापडल्यास खालील पत्त्यावर आणून द्यावी योग्य ते बक्षीस दिले जाईल.

संपर्क मोबाईल रेखा कोंडीबा बनसोडे रा. मील रोड, नांदेड

वर्तमानपत्रात प्रसिद्धीकरणासाठी
Notice of Inquiry
(Form No-२)

सार्वजनिक विस्वस्तव्यवस्था नोंदणी कार्यालय, नांदेड विभाग, नांदेड.
सार्वजनिक विस्वस्तव्यवस्था अधिनियम, १९५० चे कलम २२ ची.क्र.४४५/२०२६

सार्वजनिक विस्वस्तव्यवस्था, गुलाबी सेवाभावी प्रतिष्ठान नांदेड ता.जि.नांदेड , नोंदणी क्रमांक एफ-

- ११७२५(नांदेड), यांत आवेदकांनी लालामिया रोख कलम२२ अन्वये भरलेला नमुना यांच्य संबंधात,
१. आरोगी परितन अहमद हुसेन रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
२. फरजाना पाशासाब रोख रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
३. शेख शाहुला रोख लालामिया रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
४. रोख फरीद लालामिया रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
५. फरजाना अहमदसाब रोख रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
६. रज्योपात्री शाहुला रोख रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड

यांस ज्या अशी, सही करणार याकडून वरील सार्वजनिक विस्वस्त व्यवस्थे संबंधात कलम २२ अन्वये दाखल करण्यासाठी चौकशी करण्यात येणार आहे.

लेबर चौकशी प्रकरणांमध्ये कोणास काही हरकत घ्यावयाची असेल अगर पुरावा द्यावयाचा असेल त्यांनी त्यांची लेबी कैफियत ही नोटीस प्रिन्टड झाल्या तारखेपासून तीन दिवसांभे आत कार्यालयाचे वरील परत्यवर मिळेल अशा रितीने पाठवावी. त्यानंतर आलेल्या कैफियतीचा विचार केला जाणार नाही. तसेच मुदतीत कैफियत न आल्यास कोणास काही सांगायचे नाही असे समजून चौकशी पूर्ण केली जाईल व अर्जाचे निकालाबाबत योग्य आदेश दिले जातील.

ही नोटीस माझे सहनिर्भीसी व मा. सहायक धर्मादाय आयुक्त, नांदेड यांचे शिक्क्यानिशी आज दिनांक २६/१०/२०२६ रोजी दिली.

<p align="center">॥ जाहीर प्रगटन ॥</p> <p align="center">आतासिवलव रखा नावाचा कोंडीबलर, मोबा यांचे न्यायालयात प्रगटन- क्रमांक२५ नोंद घेणे बाबत.</p>	
अ.क्र.	
अर्ज दिनांक	03.08.2026
अर्जदार यांचे नाव	हिचंत राम गुलाब रा.खरबी ता.लोहा
अर्जदार यांपैशी असलेले नाते व नाव	स्वतः हिचंत राम गुलाब रा.खरबी ता.लोहा
अर्जदारयांचे विरुध्द शमनपंचायत कार्यालय, खरबी	शमनपंचायत अधिकारी, शमनपंचायत कार्यालय, खरबी ता. लोहा
जन्मदिनांक	01.07.1997
मृत्यु दिनांक	
जन्ममृत्युव्यत्यय	लोहा
जन्म/मृत्युनॉटणी प्राधिकारी	शमनपंचायत अधिकारी, शमनपंचायत कार्यालय, खरबी ता. लोहा
<p align="center">ज्याअर्थीउपरोक्त वर नमूद अर्जदार यांनी न्यायालयात हजर राहून जन्म / मृत्यूनॉदणी कायदा 2023 शासन निर्णय 12 मार्च 2025 अन्वये अर्ज दाखल केला आहे.</p>	
<p align="center">अर्जदार/ अर्जदार यांचे नातेवाइक यांच्या जन्माची / मृत्युची नोंद,पेण्यासाठी शमन पंचायत कार्यालय ग्रुपे नॉद उपलब्ध न्हा.त्याअर्थी या जाहीरप्रगटनान्दरे सर्व जन्मलेख व संबंधितल फटकिष्णतक्ते नि- व्हीन अर्जदार यांचे नातेवाइक यांच्या जन्माची / मृत्युची नोंद वर नमूद ठिकाणी पेण्यासाठी कोणाचा काही आक्षेप अथवा उजर असल्यास, त्यांनीजाहीर प्रगटन प्रसिध्द झाले पासून पंधरा दिवसात या न्यायालयात स्वतः किंवा वकिलामार्फत हजर राहून आपला आक्षेप नोंदवावा. विहित कालावधीत हजर राहून आक्षेप किंवा उजर न केल्यास सदरच्या अर्जावर एकतर्फी आदेश पारित करण्यात येईल.</p>	
<p align="center">आज दिनांक :03/09/2026 रोजी माझ्या सहनिशी व या कार्यालयाच्या शिक्क्यानिशी जाहीर प्रगटन प्रसिध्द करण्यात येत आहे.</p>	
तहसिलदार लोहा	

जाहिर प्रगटन

माझे पक्षकार, श्री बाबु दिनानाथ निलेवाड उर्फ विश्वनाथ (पांगरेकर) रा. मारोती मंदिरामागे देगलुर रोड, बळोरामपुर, ता. जि. नांदेड यांनी दिलेल्या माहिती व अधिकाराने हे जाहिर प्रगटन देण्यात येते की, हे की, माझे पक्षकार वरीलप्रमाणे राहणार असुन माझे पक्षकाराची सुट्याचीवडील ता. कंधार येथे जमिन व नांदेड प्लॉट्स आहेत. माझे पक्षकारांचे वडील दिनानाथ लक्ष्मण निलेवाड (पांगरेकर) व ईतरांमध्ये मालमतेवरून वाद निर्मान होवुन सदरच्या वादाबाबत प्रकरण न्यायप्रविष्ट झाले त्यात माझे पक्षकारांचे वडील दिनानाथ व त्यांचे भावात तडजोड झाली. त्यात आनंद नगर गृहनिर्माण संस्था नांदेड येथिल प्लॉट नं. 72 क्षेत्र 308.00 चौ. मी. हा माझे पक्षकारांच्या हिरयात देण्यात आला. परंतु माझे पक्षकारांचे वडील व भाऊ यांच्या कौटुंबिक व्यवहारेत सदरचा प्लॉट व्यंकट विठ्ठलराव पांगरेकर यांच्या नावे पि आर (मालमत्त पमडात) नोंद आहे. त्यामुळे सदरचा प्लॉट त्यांच्या नावे नोंद असल्याचा गैरफायदा घेवुन व्यंकट विठ्ठलराव पांगरेकर हे सदरचा प्लॉट गिळंकृत करण्याच्या वाईट उद्देशाने प्रेरीत होवुन दुस-यास विक्री करण्याच्या तयारीत आहेत. त्यामुळे सदरचा प्लॉट कुणीही सदर व्यंकट विठ्ठलराव पांगरेकर यांच्याकडून खरेदी विक्री व्यवहार करू नये, केल्यास सदरचा व्यवहार माझे पक्षकारावर बंधनकारक राहणार नाही व करण-यास दिवाणी व फौजदारी कार्यवाहीस सामोरे जावे लागेल त्यास तेच स्वतः जबाबदार असतील कृपया याची नोंद घ्यावी.

मार्फत **प्रगटन देणार**
अॅड. एस. एस. देशमुख. **बाबु उर्फ विश्वनाथ दिनानाथ निलेवाड**
(पांगरेकर)

नागपूर पदवीधर निवडणूक: भाजपच्या मतदारांमुळेच भाजपला फटका

नागपूर (प्रतिनिधी)– नागपूर पदवीधर निवडणुकीत तब्बल १५ हजार ३२ मते अवैध ठरली आहेत. भाजपला उमेदवाराला मतदान केलेल्या काही मतदारांनी मतपत्रिका कोरी सोडली, तर काहींनी पसंतीक्रमाऐवजी 'राईट' ची खूण केली. काहींनी क्रमांक लिहून त्याभावती गोल केला, तर काहींनी उमेदवाराच्या छायाचित्राजवळ पसंतीक्रमा नोंदविला. याचाच फटका भाजप उमेदवार सुधाकर कोहले यांना बसला आहे.

विधान परिषदेच्या नागपूर विभाग पदवीधर मतदारसंघाच्या निवडणुकीत ३८ उमेदवार रिंणात होते. या निवडणुकीसाठी एकूण दोन लाख ५५ हजार ६०३ मतदारांची नोंदणी झाली होती. त्यापैकी एक लाख ६५ हजार ६७२ मतदारांनी मतदानाचा हक्क बजावला. या निवडणुकीत पहिल्या पसंतीक्रमांकाची सर्वाधिक मते भाजपचे सुधाकर कोहले यांना मिळाली. तर कोप्रिसचे अभिजीत वंजारी यांना ५६६३० मत मिळाली होती. तर निताश कराळे यांना २४,२४९ मते मिळाली. तर १५ हजार ३२ मते अवैध ठरली. विजयासाठी ७५,४३८ मतांचा कोटा निश्चित करण्यात आला. कोहले यांना पहिल्या पसंतीक्रमाच्या फेरीत ४२९४ मतांची आघाडी होती. परंतु कोटा पूर्ण करता आला नसल्याने दुसऱ्या पसंतीच्या मतांची मोजणी करण्यात येत आहे.

जाहिरप्राप्तन	
बिलोली येथील दिवाणी न्यायाधीश व. स्तर, ता. बिलोली जि. नांदेड यांचे न्यायालयात,	
किरणकोट दिवाणी अर्ष क्र.२३०/ २०२६	
पुढील तारीख – १६.११.२०२६	
अर्जदार : १) संभाजी पि. माधवराव बोडके, वय ३७ वर्ष, धंदा शेती, रा. आरळी, ता. बिलोली, जि. नांदेड	
२) देविदास माधवराव बोडके, वय ३४ वर्ष, धंदा शेती, रा. आरळी, ता. बिलोली, जि. नांदेड	
३) संगिता प्र. बस्वराव भुरे, वय ३० वर्ष, धंदा घरकाम, रा. खानापूर, ता. देगलुर, जि. नांदेड	
४) राजाबाई प्र. मातोटी जामनोर, वय ४५ वर्ष, धंदा घरकाम, रा. कार्लो बु, ता. बिलोली, जि. नांदेड	
विरुध्द.	निरंक
गैरअर्जदार:	
विषय – वारसा प्रमाणपत्र मिळणे बाबत..	
ज्याअर्थी अर्जदार हयांनी मा. न्यायालयात दिवाणी किरणकोट अर्ज दाखल केला असून त्यात अर्जदारांचे असे कथन आहे की, अर्जदार क्रमांक ०१ ते ०४ हे मयत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांचे कायदेशीर वारस आहेत. अर्जदारांचे कथन केले आहे की, अर्जदार क्रमांक ०१ ते ०४ हे मयत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांचे अपत्ये आहेत. मयत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांचा मृत्यु दिनांक ०५/०१/२०२६ रोजी झाला. मयत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांची पत्नी लक्ष्मीबाई माधवराव बोडके यांचा मृत्यु दिनांक २६/०१/२००७ रोजी झाला आहे. अर्जदारांचे अर्जांमध्ये असे कथन केले की, अर्जदार क्रमांक ०१ ते ०४ हयांना मयत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांचे वारस असल्याबाबतचे प्रमाणपत्राची आवश्यकता आहे.	
त्याअर्थी सदरहू अर्जदार यांनी मा. न्यायालयात मृत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांचे कायदेशीर वारस प्रमाणपत्र मिळवण्यासाठी अर्ज दाखल केला आहे. तरी वरील अर्जदार हे मयत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांचे कायदेशीर वारस नाहीत असे कोणास समजाविल्याचे असेल/अगर मयत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांचे कोणी इतर वारस असल्यास त्यांनी या जाहिरप्राप्तन प्रसिध्दीच्या तारखेपासून ३० दिवसाच्या आत या न्यायालयात हजर होऊन किंवा वकीलामार्फत आपल्या हक्की कळव्यात आणि या लेखावरून असे कळविण्यात येते की, जर सदरहू मुदतीत काहीही हरकती न प्राप्त झाल्यास सदरहू अर्जदार हे मयत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांचे वारस असल्याचे हक्काबद्दल लागलीच पुरावा घेऊन त्यांचा हक्क शेतीत झाल्यास त्यांना सदरहू मयत माधवराव पि. संभाजी बोडके यांचे कायदेशीर वारस असल्याचे धर्मादाय कॅम्पात येईल.	
आज दिनांक १४/१०/२०२६ रोजी माझ्या सही व कोर्टाच्या शिक्क्यानिशी दिले.	
क. लिपीक	आदेशावरून,
दिवाणी न्यायालय व. स्तर., बिलोली	सहा. अधीक्षक
	दिवाणी न्यायालय व. स्तर., बिलोली

जाहिरप्राप्तन	
बिलोली येथील दिवाणी न्यायाधीश व. स्तर, ता. बिलोली जि. नांदेड यांचे न्यायालयात,	
किरणकोट दिवाणी अर्ष क्र.२३०/ २०२६	
अर्जदार : ०१. बालाजी पि. माधवराव कदम, वय – ४२ वर्ष, धंदा – शेती, रा. दुर्गाव ता.बिलोली जि. नांदेड	
०२. लक्ष्मीबाई प्र. माधवराव कदम , वय – ६५ वर्ष, धंदा – घरकाम , रा. दुर्गाव ता.बिलोली जि. नांदेड	
०३. सौ.महानंदा प्र. बालासाहेब शिंदे , वय – ३७ वर्ष, धंदा – घरकाम , रा. चिंचाळा ता.उमरी जि. नांदेड	
०४. सौ.विजया प्र. कल्याण संदिप पाटील , वय – ३५ वर्ष, धंदा – घरकाम , रा. १-२-५ गणेशनगर मैसा आदिलाबाद आंध्रप्रदेश ५०४१०३.	
पुढील तारीख – २६.११.२०२६	
गैरअर्जदार:	विरुध्द. निरंक
विषय – वारसा प्रमाणपत्र मिळणे बाबत..	
ज्याअर्थी अर्जदार हयांनी मा. न्यायालयात दिवाणी किरणकोट अर्ज दाखल केला असून त्यात अर्जदारांचे असे कथन आहे की, मयत यांचे कायदेशीर वारस आहेत. मयत माधवराव पि. गोविंदराव कदम यांचे अर्जदार क्र. १ ते ४ हे त्यांचे अपत्ये आहेत. मयत माधवराव पि. गोविंदराव कदम यांच्या मृत्यु दिनांक ३१/०१/२०२६ रोजी राबडन मृदती स्पेशालिस्ट हॉस्पिटल नांदेड येथे झाला. अर्जदार हयांना मयत माधवराव पि. गोविंदराव कदम यांचे वारस असल्याबाबतचे प्रमाणपत्राची आवश्यकता आहे.	
त्याअर्थी सदरहू अर्जदार यांनी मा. न्यायालयात सदर मयत माधवराव पि. गोविंदराव कदम यांचे कायदेशीर वारस प्रमाणपत्र मिळवण्यासाठी अर्ज दाखल केला आहे तरी वरील अर्जदार हे मयत मयत माधवराव पि. गोविंदराव कदम यांचे कायदेशीर वारस नाहीत असे कोणास समजाविल्याचे असेल अगर मयत मयत माधवराव पि. गोविंदराव कदम यांचे कोणी इतर वारस असल्यास त्यांनी या जाहिरप्राप्तन प्रसिध्दीच्या तारखेपासून ३० दिवसांच्या आत या न्यायालयात हजर होऊन किंवा वकीलामार्फत आपल्या हक्की कळव्यात आणि या लेखावरून असे कळविण्यात येते की, जर सदरहू मुदतीत काहीही हरकती न प्राप्त झाल्यास सदरहू अर्जदार हे मयत माधवराव पि. गोविंदराव कदम यांचे वारस असल्याचे हक्काबद्दल लागलीच पुरावा घेऊन त्यांचा हक्क शेतीत झाल्यास त्यांना सदरहू सदर माधवराव पि. गोविंदराव कदम यांचे कायदेशीर वारस असल्याचे धर्मादाय कॅम्पात येईल.	
आज दिनांक २३/ १० /२०२६ रोजी माझ्यासही व कोर्टाच्या शिक्क्यानिशी दिले.	
क. लिपीक	आदेशावरून,
दिवाणी न्यायालय व. स्तर., बिलोली	सहा. अधीक्षक
	दिवाणी न्यायालय व. स्तर., बिलोली

वर्तमानपत्रात प्रसिद्धीकरणासाठी
Notice of Inquiry
(Form No-२)

सार्वजनिक विस्वस्तव्यवस्था नोंदणी कार्यालय, नांदेड विभाग, नांदेड.
सार्वजनिक विस्वस्तव्यवस्था अधिनियम, १९५० चे कलम २२ ची.क्र.४४५/२०२६

सार्वजनिक विस्वस्तव्यवस्था, गुलाबी सेवाभावी प्रतिष्ठान नांदेड ता.जि.नांदेड , नोंदणी क्रमांक एफ-

- ११७२५(नांदेड), यांत आवेदकांनी लालामिया रोख कलम२२ अन्वये भरलेला नमुना यांच्य संबंधात,
१. आरोगी परितन अहमद हुसेन रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
२. फरजाना पाशासाब रोख रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
३. शेख शाहुला रोख लालामिया रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
४. रोख फरीद लालामिया रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
५. फरजाना अहमदसाब रोख रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड
६. रज्योपात्री शाहुला रोख रा आय.टी.आय जवळ विसावा नगर नांदेड

यांस ज्या अशी, सही करणार याकडून वरील सार्वजनिक विस्वस्त व्यवस्थे संबंधात कलम २२ अन्वये दाखल करण्यासाठी चौकशी करण्यात येणार आहे.

लेबर चौकशी प्रकरणांमध्ये कोणास काही हरकत घ्यावयाची असेल अगर पुरावा द्यावयाचा असेल त्यांनी त्यांची लेबी कैफियत ही नोटीस प्रिन्टड झाल्या तारखेपासून तीन दिवसांभे आत कार्यालयाचे वरील परत्यवर मिळेल अशा रितीने पाठवावी. त्यानंतर आलेल्या कैफियतीचा विचार केला जाणार नाही. तसेच मुदतीत कैफियत न आल्यास कोणास काही सांगायचे नाही असे समजून चौकशी पूर्ण केली जाईल व अर्जाचे निकालाबाबत योग्य आदेश दिले जातील.

ही नोटीस माझे सहनिर्भीसी व मा. सहायक धर्मादाय आयुक्त, नांदेड यांचे शिक्क्यानिशी आज दिनांक २६/१०/२०२६ रोजी दिली.

यांस ज्या अशी, सही करणार याकडून वरील सार्वजनिक विस्वस्त व्यवस्थे संबंधात कलम २२ अन्वये दाखल करण्यासाठी चौकशी करण्यात येणार आहे.

लेबर चौकशी प्रकरणांमध्ये कोणास काही हरकत घ्यावयाची असेल अगर पुरावा द्यावयाचा असेल त्यांनी त्यांची लेबी कैफियत ही नोटीस प्रिन्टड झाल्या तारखेपासून तीन दिवसांभे आत कार्यालयाचे वरील परत्यवर मिळेल अशा रितीने पाठवावी. त्यानंतर आलेल्या कैफियतीचा विचार केला जाणार नाही. तसेच मुदतीत कैफियत न आल्यास कोणास काही सांगायचे नाही असे समजून चौकशी पूर्ण केली जाईल व अर्जाचे निकालाबाबत योग्य आदेश दिले जातील.

ही नोटीस माझे सहनिर्भीसी व मा. सहायक धर्मादाय आयुक्त, नांदेड यांचे शिक्क्यानिशी आज दिनांक २६/१०/२०२६ रोजी दिली.

मार्फत **प्रगटन देणार**
अॅड. एस. एस. देशमुख. **बाबु उर्फ विश्वनाथ दिनानाथ निलेवाड**
(पांगरेकर)

